

DRUKWERK
Indien onbestelbaar
Lupinelaan 27
5691 WC Son

TPG Post

Port betaald
Port payé
Pays-Bas

OLAT NIEUWS

Clubblad w.s.v. Ollandse Lange Afstand Tippelaars • jaargang 28 • Nr. 9 • oktober 2002

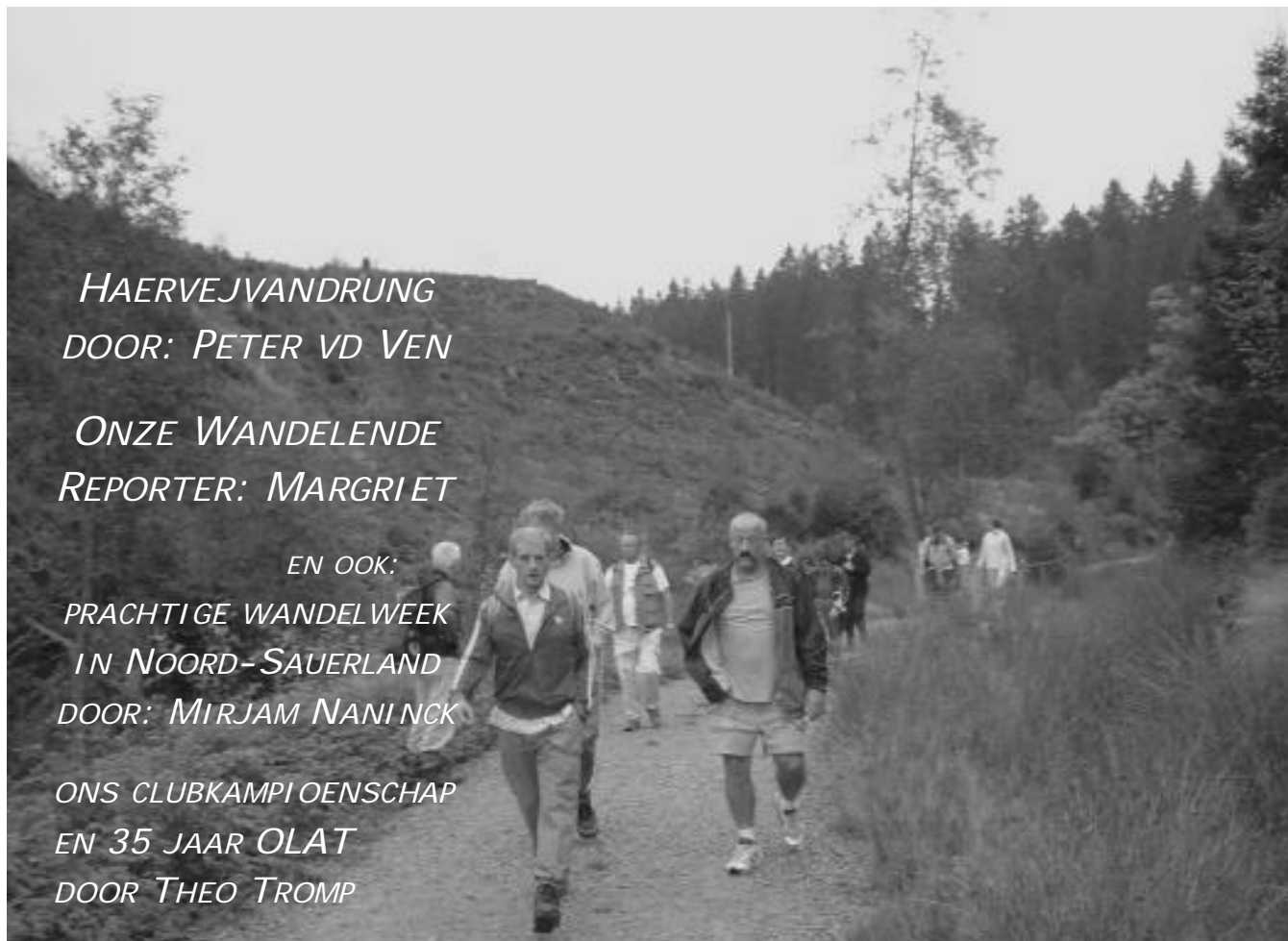
*HAERVEJVANDRUNG
DOOR: PETER VD VEN*

*ONZE WANDELLENDE
REPORTER: MARGRIET*

EN OOK:

*PRACHTIGE WANDELWEEK
IN NOORD-SAUERLAND
DOOR: MIRJAM NANINCK*

*ONS CLUBKAMPIOENSCHAP
EN 35 JAAR OLAT
DOOR THEO TROMP*

Ollandse Lange Afstand Tippelaars
Opgericht 23 november 1967
Lid van de KNBLO, tevens aangesloten bij NBWB - KNAU - NFV (IVV)

OLAT-NIEUWS

Voorzitter:
 Marinus van Roosmalen
 Hoge Vonderstraat 7
 5492 CH St.-Oedenrode
 ☎ / Fax 0413-475467
 e-mail: MvRoosmalen@hetnet.nl
 #

Vice-voorzitter:
 Theo Tromp
 Daelenbroek 32
 6002 VN Weert
 ☎ 0495-450325
 e-mail: m.h.tromp@hccnet.nl
 #

Secretaris:
 José Schimmel
Rulstraat 30
5662 ES Geldrop
 ☎ 040-2850809
 e-mail: joseeschimmel@hotmail.com
 #

Penningmeester:
 Jos van den Bersselaar
 Hagenkampweg Zd. 146
 5615 DA Eindhoven
 ☎ 040-2524404
 e-mail: j.f.c.j.vande.Bersselaar@freeler.nl
 #

Notuliste Bestuursvergadering
 Mariet Ahlers

Bestuursleden:
 Hein Lenders
 Herdersveld 159
 5665 JN Geldrop
 #
 Toon van Wordragen
 J. v. Stolbergstraat 10
 6006 ZM Weert
 ☎ 0495-537775
 e-mail: toon.van.wordragen@hetnet.nl
 #
 Ad Verbakel
 Past. Bogaertsstr. 12
 5469 EZ Keldonk
 ☎ 0413-212161
 #

Banknummer OLAT:
 13.82.11.736
 t.n.v. penningmeester OLAT, Eindhoven
Gironummer OLAT:
 17.75.156
 t.n.v. penningmeester OLAT, Eindhoven

ERELEDEN w.s.v. OLAT: Piet Knoester*, Theo Tromp*
Jan van de Ven*, Hein Lenders
 -♦-
LEDEN VAN VERDIENSTE: Jan Cortenbach, Tonny en Bert de Boer,
Antoon Stoop, Henk Plasman en Ad van Asten.
 *ook drager van de Cornelis van Montfort-trofee

inhoud OLAT-Nieuws oktober 2002

Voorwoord Marinus van Roosmalen..... 4
Van de Bestuursstafel Hein Lenders 5
Ledenadministratie: mutaties..... 5
 Onze jarigen
Wandelwegen, Theo Tromp..... 6
Initiatiefgroep: Wandelen op Dinsdag, Truus van Vessem..... 7
LPS: Clubkampioenschap, Programma 2002-2003, 8
 Sectie Lange Afstand KNBLO..... 9
 De 80 van de Langstraat, Klaas Bakker..... 10
Clubreizen: programma 2002
 Clubreis naar het Land van Overmaas, Ad van Asten 11

Op Grote Voet: 'Weetjes en Vragen', door Margriet 14

 Wandeljubilea in de zomer van 2002: Haervejvandring, Peter van de Ven.....
 Onze Wandelende Reporter: Groene Hartpad, Margriet..... 20
 Prachtige wandelweek in Noord-Sauerland, Mirjam Naninck 21
 Vierdaagse van Nijmegen, Piet Royakkers 22
 Met Constant-Op Stap..... 23
 Met Euraudax Flevoland vanuit Lelystad, Coos Verburg en Henri Floor ... 24
 Belevissen tijdens twee Vierdaagsen, Inge van Egmond 26
 Graaf van Hornepad, uit de Trompetter 28
 35 jaar OLAT opgetekend door Theo Tromp..... 29

 Winterprogramma's..... 32

Foto voorkaft: Clubweekend naar Longfaye
 Foto's van: Ad van Asten, Peter v.d.Ven, Wim Brooymans, Piet Royakkers,
 Coos en Henri

<p><u>Ledenadministratie:</u> Nellie Leijssen Jacobus Deckersstraat 9 5616 JN Eindhoven ☎ 040-252 6772</p> <p><u>Clubreizen:</u> Toon van Wordragen gironr. 70.68.01 t.n.v. OLAT-clubreizen Weert.</p>	<p><u>Startbureau:</u> Jos van den Bersselaar ☎ 040 -2524404 <u>Boetiek:</u> Mia Dielesen/Francien vd Laar ☎ 040-2552742/0499-471298 <u>Parkoersen:</u> Ad Verbakel ☎ 0413-212161 <u>OLAT-verzorging: Algemeen</u> Willem Schoonhen ☎ 040 - 2420422</p>	<p><u>Nijmegen</u> <u>Vierdaagse verzorging:</u> Regina jr Esther v/d Velden <u>Overnachting Vierdaagse</u> Hein Lenders ☎ 06-12074473 giro: 2608214</p> <p><u>OLAT-Wandelpaden:</u> Theo Tromp</p>	<p><u>Redactie OLAT-Nieuws:</u> Margriet Fischer Peter van de Ven Ad van Asten Lupinelaan 27 5691 WC Son en Breugel ☎ 0499-473767 (ook fax) a.h.van.asten@hccnet.nl <u>Verzending OLAT-Nieuws</u> Nellie Leijssen Corrie Tiersma</p>
--	--	---	--

www.wandel-olat.org/

OLAT COMMISSIES

Lange afstand-Prestatie- en Snelwandelen, LPS:

Theo Tromp, coördinatie
Mariet Ahlers, wedstrijdsecr.
☎06-24175221

**Hulstbosakker 47
5625 VS EINDHOVEN**
marietaahlers@planet.nl
Paul Canters
Marinus van Roosmalen b.a.
Ad van Asten

Clubblad OLAT-Nieuws:

Ad van Asten, coördinatie
☎0499-473767
☎0648327640

**Lupinelaan 27
5691 WC SON**
a.h.van.asten@hccnet.nl
Peter van de Ven
Margriet Fischer

Hein Lenders b.a.

Clubreizen:

Toon van Wordragen
☎0495 - 537775

**Jul. van Stolbergstraat 10
6006 ZM Weert**
toon.van.wordragen@hetnet.nl
Simon Willems
Jan Hendrix
Theo Bouwmans
Jos Scheepers a.i.

Kempische Wandeldagen

Joop Wesseling vz.
Mia Dielesen
☎040 - 2552742

**Diephuisstraat 24
5652 PA Eindhoven**
e-mail:
m.dielesenbeerens@chello.nl
Hein Lenders
Jos van den Bersselaar
Ad Verbakel
Marinus van Roosmalen
Jacques Smits

Wandelen op Dinsdag

Truus van Vessem
☎ 040-2110413

Redactie en Samenstelling:

Ad van Asten,
Peter van de Ven,
Margriet Fischer.

Druk: A.L.J. Niëns, Weert

Inleveren Kopij:

**Voor 18 oktober voor plaatsing in het
novembernummer 2002 (dat rond 10
november verschijnt.)**

OLAT-Nieuws verschijnt maximaal 11x per jaar.
e-mail: a.h.van.asten@hccnet.nl

**oktober 2002
JAARGANG 28, NR. 9**

Voorwoord

Als wandelsportvereniging OLAT zijn we de laatste maanden al diverse malen uitgenodigd door Dorpsbelangen Nijnsel, - een lokale partij in de gemeente St.-Oedenrode - in verband met de ontsluiting van wandel- en fietsroutes o.a. het Everse akkerpad en de Kerkdijk in St.-Oedenrode, dit vanwege de aanleg van de A50.

Hierdoor zouden enkele van onze mooie wandelroutes verloren gaan, denk maar eens aan het Vennekespad en aan de Dommelbeemden.

Maandag 2 september was er weer een bijeenkomst in de Bekaert in Nijnsel, hier werd afgesproken dat door de voorzitter van Dorpsbelangen en iemand van de SP een spreekbeurt zou worden aangevraagd voor de raadsvergadering in St Oedenrode op donderdag 12 september 2002. Hier zou het ingenomen standpunt duidelijk naar voren worden gebracht. Het aankondigen van deze spreekbeurt heeft er toe bijgedragen dat de Gemeente bij voorbaat heeft ingestemd met een blijvende doorgang. Alleen moet nu nog worden bekeken of er een tunnel of een viaduct zal komen, hier zullen natuurlijk de kosten gaan meewegen. Op de eerstvolgende raadsvergadering zal hier duidelijkheid over komen.

Op 9 oktober zal er een vergadering plaatsvinden van de KNBLO kring Brabant/Zeeland, dit in verband met het fuseren van de WONL en de KNBLO. Hierbij zullen van het OLAT-bestuur José Schimmel en Marinus van Roosmalen aanwezig zijn. We zullen hier later op terugkomen.

Als jullie dit lezen zijn we alweer bijna toe aan onze eerste tocht van de Winterserie 2002/2003, op 20 oktober in Lage Mierde. Wij organiseren onze eerste tocht van de winterserie nu voor de tweede keer in oktober in plaats van december. Dit wordt gedaan om de drukke feestmaand december te ontlasten. We hopen dat we hier veel wandelaars een plezier mee doen.

De feestcommissie is met de voorbereidingen voor ons 35-jarig jubileum druk bezig, deze zal plaats vinden op zaterdag 23 november 2002, dan is het precies 35 jaar geleden dat OLAT is opgericht. Hier zal je nog wel meer over lezen in het OLAT-Nieuws.

Tot volgende maand.

Marinus van Roosmalen, Voorzitter

Van de bestuurstafel en commissies:

Op 03 september j.l. kwam het bestuur voor de eerste keer, na de beide vierdaagsen en de Kempische Wandeldagen, bijeen.

Vanzelfsprekend stond deze vergadering in het teken van de komende algemene ledenvergadering met daarbij de jubileumviering. Ook de komende winterserie, de Lichtstadavondwandeling en de grenzeloze tocht kregen de nodige aandacht.

Voorlopen wandelroutes

Velen vinden het jammer dat de door OLAT te organiseren wandeltochten niet meer worden voorgelopen. Daarom wil het bestuur dat oude gebruik weer in ere herstellen en zal er, twee weken voorafgaande aan de eigenlijke tocht, weer worden voorgelopen.

De start is telkens om 9.00 uur aan het startlokaal. Zie hiervoor het jaarprogramma 2002/2003.

Het voorlopen staat open voor vrijwilligers die op de eigenlijke wandeldag met een of andere bezigheid belast zijn, en degenen die dan BESLIST NIET KUNNEN. Vooraf dient men wel even een telefoontje te plegen met de voorzitter (0413-475467)

Prijsverhoging 'De Ganzenheuvel' 2003

Verder werd een belangrijk deel van de tijd besteed aan de prijsverhoging, die voor het eerstkomend verblijf in 'De Ganzenheuvel', tijdens de 4Daagse in 2003, moet worden doorgevoerd.

Deze prijsverhoging is, volgens de directie van 'De Ganzenheuvel', noodzakelijk omdat de kostenstijging geen gelijke tred heeft gehouden met de pensioengelden. Dit houdt in dat de, in het jaarprogrammaboekje 2002/2003, vermelde prijzen hierbij noodzakelijkerwijs worden herroepen. Wij betreuren dat.

Het bestuur is momenteel in onderhandeling wat de toekomstige prijzen zullen zijn. In het volgende clubblad komen we hierop terug.

Ondanks deze prijsverhoging zeg ik: blijf optimistisch en blijf wandelen, ook tijdens de beide Vierdaagsen. **Hein**

IM MEMORIAM

Wim van Brakel

Wim leerde van de natuur houden tijdens zijn werk terwijl hij als machinist op de trein door het Nederlandse landschap reisde. Na 40 jaar op die manier genoten te hebben, ging hij na zijn pensionering samen met zijn maat te voet van de vrije natuur genieten. Hardlopen en fietsen waren hobby's, maar door lange wandeltochten te ondernemen werd extra genoten van de kleine dingen die in het leven zo belangrijk zijn.

De Vierdaagse, De Kempische Wandeldagen en De Grenzeloze Tocht waren hoogtepunten waar Wim naartoe kon leven. Niet alleen als wandelaar kon je Wim bij wandeltochten treffen, maar ook als vrijwilliger was hij altijd bereid te helpen als er weer eens een beroep op hem werd gedaan.

Door zijn geestdrift voor het wandelen wist Wim zijn naaste familie ook in onze mooie sport te interesseren. Wim we zullen je missen.

Wandelsportvereniging OLAT wenst zijn vrouw An, kinderen, kleinkinderen en vrienden veel sterkte bij dit verlies.

De familie van Brakel dankt voor de belangstelling door ons getoond bij het afscheid van Wim.

Nellie Leijssen

Jacobus Deckersstraat 9 5616 JN Eindhoven

☎ 040-2526772 e-mail nellie_leij@hotmail.com

Alle wijzigingen rechtstreeks doorgeven aan de ledenadministratie. Mocht U bezwaren hebben tegen een aspirant-lid, dan bezoeken wij U dat binnen 14 dagen na het verschijnen van het verenigingsorgaan met argumenten te melden bij het secretariaat. Het lidmaatschap gaat pas in als de verschuldigde bedragen zijn ontvangen. Om in aanmerking te komen voor korting tijdens de tochten is het noodzakelijk uw lidmaatschapskaart te tonen bij het startbureau.

Aangenomen:

Agnes Knops

Anneriet Janssen

Joke van de Vossenbergh

Fer Morshinkhof

Cor van der Heijden

Erik de Jong

Ledenadministratie

Nelly Keuten van Weert

| Wim Willemen

| Frans van Wijk

Adreswijzigingen

Jan van Daltsen	nieuw adres: Bussele 58	5641 PB Eindhoven
Ronald van Oort	nieuw adres: Meester de Klerkstraat 6	3555 CN Utrecht
Theo van Hamond	nieuw adres: Europalaan 26	5481 JE Schijndel
Jos en Els Scheepers	nieuw adres: Kasteelsingel 71	6001 JC Weert

Aanmeldingen

Frans Joosen	Kapelaan J A Heerenstraat 21	5683 ED Best	09-02-1940
Arie de Jong	Oude Pastorieweg 55	5258 AB Berlicum	23-01-1953
José Cleven	Apollo 33	5591 PN Heeze	22-09-1948
Gerard Verspeek	Serviliusstraat 56	6006 KE Weert	14-03-1949

Opzeggingen:

Mia Saes Smolenaars, Harry Knoops, Saskia Waterschoot Frencken, Erwin Winkelmolen en Cindy Jansen.

ONZE JARIGEN

De volgende personen willen wij feliciteren met hun verjaardag. Wij hopen dat zij deze dag in goede gezondheid kunnen vieren.

oktober

15	Jan Slagboom	Son		Trudy Taal	Scheveningen
17	Leo Frenck	Geldrop	2	Karin Schuurman	St.-Oedenrode
	Mari van de Rijt	St.-Oedenrode		Piet D'Haens	Bergeijk
	Andre Heusdens	Eindhoven		Martha Rodenburg	St.-Oedenrode
19	Winneke van der Velden	Geldrop	5	Piet Timmermans	Eersel
20	Maria van Sleuwen-v/d Tillaer	Boekel	6	Wendy van der Heyde Rosmalen	Eindhoven
21	Sander Frijters	Roosendaal		Henriette Verspagen	Weert
	Kees Lambregts	Etten-Leur	8	Line Janssen	Uden
	Maria van Hoek	Mierlo		Toos Kuijpers	Eindhoven
23	Jeroen de Vries	Eindhoven		Ron van Dijk	Deurne
	Ben Schellekens	Veldhoven		Theo Gijzen	Eindhoven
	Riek Fiers	Eindhoven	9	Dick Verhagen	Den Haag
25	Matheu Niessen	Weert	10	Netty van de Berg	Nederweert
26	Jan Philipsen	Best		Truus Mathijssen	Eindhoven
	Cecile Clercx	Bochelt	11	Afra Groot	Helmond
27	Doortje Kessels-van Oort	Boekel	12	Toos de Rooij	Breda
	Peter Mathijssen	Eindhoven		Wim Gevers	Den Bosch
29	Hemmo Jager	Eindhoven	13	Toos van Oirschot	St.-Oedenrode
	Maria van Hak	Best		Marca Nelen	Etten-Leur
30	Piet van Petten	Goudswaard		Marieke Vloet	Uden
31	Lia Laros	Waalwijk	14	Ans Bouwe v.d. Pol	Erp
	Bart de Jong	Oisterwijk	15	An Klarenbeek	Raamsdonksveer
	Jan van 't Hof	Eindhoven		Wim van de Wal	Veldhoven
				Maria Jesserun	Boxtel

November

1	Jan Vermeulen	Son
---	---------------	-----

THEO TROMP

OLAT-WANDELWEGEN

WANDELINSIGNES / OORKONDES / WANDELBOEKPLAATJES

De volgende wandelaars hebben afgelopen periode de onderstaande wandelwegen afgelegd en ontvangen hiervoor een wandelboekplaatje, oorkonde en wandelspeid.

Hertog Hendrikpad

453	Heinz Oellers	Heinsberg(D)	6x	454	Fleur Wilke	Eindhoven	1x
-----	---------------	--------------	----	-----	-------------	-----------	----

Graaf van Horne Wandelpad

65	Heinz Oellers	Heinsberg(D)	4x
----	---------------	--------------	----

Stempelbrieven zijn beschikbaar voor het Graaf van Hornepad in Weert; Graaf Floris-V Pad (Muiden - Schoonhoven - Bergen op Zoom); Visserspad (Hoek van Holland - Den Haag); Pelgrimspad 's Hertogenbosch - Visé); Peellandpad ('s Hertogenbosch - Roermond); Oeverloperpad (Hoek van Holland - Leerdam)

GRAAF VAN HORNEPAD

Een mooi artikel over onze padcoördinator Tjeu v. d. Kerkhof samen met zijn broer Cor in de Trompetter (zie elders), deed de vraag naar het pad weer stijgen en het ziet er naar uit dat we volgend jaar aan een herdruk toe zijn.

Overnachtingen.

Het is mogelijk om bij de **familie Tjeu v.d. Kerkhof in Weert Boshoven** (tel. 0495- 53 55 80) te overnachten.

De kosten zijn met ontbijt €10,00. Voor een lunchpakket voor onderweg komt er €2,00 bij.

Een andere tip van twee dames uit Amsterdam: zij

hebben de onderlus van het Graaf van Hornepad gemaakt met overnachtingen in **Altweerderheide bij de familie M.A. v. Meer** (kampeerboerderij Rozemarieke), Bergheesteg 4, 6006 AZ Altweerderheide, tel. 0495-520125. 2x caravan (2x1+1x2); 1 x 6 pers (2x2p+2x1); huisje 5 pers (3x1+1x2) Minder personen en ontbijt mogelijk. Overige adressen natuurlijk bij:

VVV-Weert e.o., Maastraat 18, 6001 EC WEERT, tel. 0495- 53 68 00

MARKET GARDENPAD

De afgelopen periode hebben diverse instanties hun medewerking toegezegd. We zijn ook gestuit op enkele subsidieverordeningen van gemeenten, die alleen plaatselijk initiatief ondersteunen.

Het hoofdbestuur van de KNBLO heeft daadwerkelijke steun gegeven, die mogelijk ook voor de jaren erna gehandhaafd blijft. Het wandelplatform LAW is niet negatief, echter zal een uitgave in hun vorm een veel hoger kostenpatroon geven. Verder liggen in de omgeving van Eindhoven nogal wat routes en het zal dan ook waarschijnlijk wel een geelblauwe route worden.

Drie bevrijdingsmusea in Best, Groesbeek en Oosterbeek hebben al aangeboden dat de wandelaars met de gids reductie zullen krijgen bij een bezoek aan hun museum. De laatste, het Airbornemuseum zal ook het eindpunt van deze route worden. Ad Koemtjes heeft aangegeven dat hij wel het onderhoud tussen Nijmegen en Oosterbeek op zich wil nemen. Jan van Erp wil ook een traject gaan bewaken.

Ad Verbakel zal ook zijn medewerking aan de wandelroute geven en deelnemen aan de werkgroep.

Buiten werkers in het veld hebben we natuurlijk ook iemand nodig, die het administratieve deel zou willen en kunnen afhandelen. Samen met Jos v.d. Berselaar ben ik naar de officiële herdenking, die op woensdag 18 september j.l. om 20.00 uur plaats vond op het Eindhovense Stadhuisplein met o.a. de ontsteking van het bevrijdingsvuur door burgemeester Welschen gegaan. Diverse OLAT-leden en bekenden waren er ook. Henk Plasman liep bij de PTT-Harmonie en Peter Heesakkers kwamen we tegen. Willem Steenbakkers liep mee met een groep Schotse Doedelzakblazers. Hierna was er een informeel samenzijn in het stadhuis. Van deze gelegenheid heb ik gebruik gemaakt om de burgemeester persoonlijk te benaderen. Hij nodigde me uit een afspraak met hem te maken, dan zou hij de benodigde ambtenaren erbij vragen om te kijken wat de gemeente Eindhoven voor ons pad betekenen kan. Ook is bij mij het idee op gekomen, om met de groep wandelaars, die deze weg zullen inwandelen in 2004 bij de herdenking aanwezig te zijn op het Stadhuisplein. We zullen u van de ontwikkelingen op de hoogte houden.

INITIATIEFGROEP

WANDELEN OP DINSDAG

Resterende tochten van ons zomerprogramma

Data	Wandeltocht	Startplaats
15 okt.	Heideroute	Café 'De Hut van Mie Pils', Leenderweg 1, Aalst (in 't bos)
29 okt.	Sittard-Valkenburg	N.S.station Sittard

Met veel plezier presenteren wij het nieuwe winterprogramma.

Zoals u ziet is er aan afwisseling geen gebrek. Bij sommige wandelingen is - zeker in de winter- de kans op natte voeten aanwezig, maar een echte wandelaar zal daar niet mee zitten dachten wij.

Overigens is er tijdens de wandelingen een gemoedelijke sfeer. Onderweg vormen zich spontaan kleine groepjes die gezellig pratend de gids - die als enige de routebeschrijving heeft - op de voet volgen. Meestal zijn er rond de 30 deelnemers.

De enige regel die wij erop nahouden is dat wij om 10.00 uur starten. Vaak is dat bij een café of restaurant en ook onderweg hebben we soms een pleisterplaats. Omdat dat laatste niet altijd mogelijk is neemt iedereen zijn lunchpakketje mee.

Vanzelfsprekend vinden niet alle horeca ondernemers het even leuk dat meegebrachte boterhammen dan in de zaak genuttigd worden. Maar wat is er leuker dan midden in het bos of aan de rand van een ven te picknicken?

De routes zijn rond de 20 km, het tempo is ± 5 km per uur en er wordt af en toe even stil gestaan bij wat we in de natuur tegen komen. Meestal zijn we tegen 15.30 uur weer terug en babbelen sommigen wat na bij een drankje.

Onderstaand programma is door een organisatieclubje van enkele enthousiaste dinsdagwandelaars zoals Jos Scheepers, Jan van der Zanden, Willy Verbeek, Joop Krul en ondergetekende samengesteld. Ideeën en suggesties komen haast als vanzelf als je zo door de prachtige natuur dwaalt van de Kempen, de Meierij enz.

Christiaan Koehler is weliswaar gestopt met de organisatie, maar blijft ons door zijn aanwezigheid inspireren Christiaan bedankt!

Veel wandelplezier en tot ziens bij een van de tochten.

Truus van Vessem

Meer informatie? Truus van Vessem tel. 040-2110413 of Jos Scheepers, tel. 0495-535848

Winterprogramma Dinsdagwandelingen 2002-2003

Datum	Route	Plaats	Adres
12 nov. 2002	De Troubadour	Oisterwijk	Café de Rode Lelie, Gemullehoekenweg 147
26 nov. 2002	Eikelenbosroute	Stramproy	Café Wies en Toon, Kerkplein 6
10 dec. 2002	Taxandriatrek	Mol/Postel (B)	De Postelse Hofstee, Reuselseweg 66
27 dec. 2002	Grenzeloze tocht	Luijksgestel	Camping de Zwarte Bergen
VRIJDAG!!			
7 jan. 2003	Woekensroute	Oirschot	Café 't Vrijthof, Molenstraat 6
21 jan. 2003	Mildertroute	Nederweert	AC Restaurant aan de A2
4 feb. 2003	Warmbeekvallei	Achel (B)	Café 'de Achelse Kluis' abdij aan de grens
18 feb. 2003	Meulenhairoute 2	Mierlo	Café de Cuyt, Burg. Termeerstraat 50
4 mrt. 2003	Weerterbos	Weert	Café de Wildenberg, Eindhovenseweg 101 A2 Afslag tussen afrit 37 en 38
18 mrt. 2003	Cartierheide	Eersel	Wordt nog bekend gemaakt!
1 apr. 2003	Hagelkruisroute	Aarle-Rixtel	Café 't Heuveltje, Dorpsstraat 86
15 apr. 2003	Winkelstraatroute	Lierop	Café 'tJagershuis, Hogeweg 2

Voorlopige eindstand Clubkampioenschap 24 september 2002

Lange afstand-Prestatie-Snelwandelen

Hugo Prinsen	10320	<i>Jans v Griethuizen</i>	2330	Hans van Ginkel	780
Theo Klanke	8010	Boetje Huliselan	2275	Wim Peters	750
<i>Hanny Klumpkens</i>	7020	Herman Claude	2150	Ton van Dijk	745
Rolf Craanen	6105	Rob Keetlaer	1930	Ron Timmermans	725
<i>Marcella Creemers</i>	5450	Jan Warrink	1840	Paul Koks	720
Klaas Bakker	5320	Henk Plasman	1825	Jan Soetens	670
Paul Canters	5045	Kees Lambregts	1730	Jan Stevens	650
Sjef Koolen	4715	Michel van Krimpen	1725	<i>Riet Emans</i>	600
Evert v Ampting	4150	Ronald van Oort	1725	Cees Punselie	600
<i>Conny Raymakers</i>	4085	Servee Derks	1570	Theo Gijzen	560
Huub Raymakers	4085	Theo Tromp	1528	Jan v/d Zanden	560
Frits van Duijnhoven	3510	Ad Verbakel	1360	<i>José Schimmel</i>	530
<i>Marca Nelen</i>	3450	Co Tops	1100	Joop Krul	530
Ad Mollen	3400	Gerard Meeuws	1060	<i>Jet van den Bersselaar</i>	530
Piet de Ruijter	3360	Ben Duin	1050	Anton Leijgraaf	530
Andre Loos	3330	Piet van de Laar	1030	Henk vd Boom	475
Frances Rouppe vd Voort	2935	Ad van Asten	1030	Bert Timmermans	475
Frits Mennen	2925	Anne Radder	925	<i>Bertie Mennen</i>	280
Wim van Gemert	2890	<i>Jeannette v Boerdonk</i>	850	Louis Vernie	280
Henk Vink	2825	Wim Brooymans	840	Peter v/d Ven	280
		Wim v/d Wittenboer	840	<i>Caroline Dinnissen</i>	280

Willem Steenbakkers	280	<i>Trudy Taal</i>	280	Frank Liebrechts	280
Peter van de Meijs	280	Jack van Dongen	280	<i>Toos Snoeijen-Verbeek</i>	280
Ted Liebrechts	280	<i>Annie Beekmans</i>	280	Arie Timmermans	280
Theo Lormans	280	Piet van Buul	280	<i>Marie Verschuren</i>	280
Ben Smeenk	280	Jos Donkers	280	Rien vd Rijt	275
<i>Ria Vredenburg</i>	280	<i>Hedy van Erp</i>	280	Antoon Asveld	250
<i>Toos vd Boom</i>	280	Peter van Erp	280	Marco Timmermans	250
<i>Henny vd Haring</i>	280	Fred Fisser	280	<i>Inge van Egmond</i>	250
<i>Nellie vd Hofstad</i>	280	Jack Hendriks	280	Chris Sluijter overleden	250
Gerrit Legierse	280	<i>Riet Kelders</i>	280	Kees Mol	250
<i>Annie v Neerven-v Extel</i>	280	Pieter Liebrechts	280	Hein Dirks	250

Als u denkt dat wij niet alle tochten die u liep hebben verwerkt, meldt u dan even: telefoon 0499-473767

PROGRAMMA OLAT CLUBKAMPIOENSCHAP 2002/2003

Tochten die meetellen voor het Clubkampioenschap OLAT 2003

06 oktober	Amsterdam-Tilburg	125 km	375 punten
18 oktober	Jubileumtocht Waalwijk 82	100 km	325 punten
25 oktober	Nacht van Bocholtz	110 km, 100 km	310 resp. 300 punten
03 november	prestatietocht/wedstrijd RWV	10 km	eenmalige klassering vlg's clubschema
17 november	prestatietocht/wedstrijd RWV	10 km	id
01 december	prestatietocht/wedstrijd RWV	10 km	id.

Als u lid bent van wsv OLAT en met succes hebt deelgenomen aan bovenstaande tochten, dan moet (mag) u zich melden voor ons clubkampioenschap. Telefoon 0499-473767 of e-mail: a.h.van.asten@hccnet.nl

De stand van ons clubkampioenschap wordt wekelijks op woensdag bijgewerkt en is te vinden op de OLAT-website.

SECTIE LANGE AFSTAND VAN DE KNBLO

De Sectie Lange Afstand van de KNBLO heeft de volgende Lange Afstand onderscheidingen toegekend, waarmee wij deze personen van harte feliciteren.

Super Long Distance Walkers:

032 Teunis van de Pol, Tiel, RWV,

Master Long Distance Walkers:

023 Adrie Zoon, Dirksland, WKR&O/RWV,
024 Klaas Bakker, Vught, OLAT,

25x Long Distance volbracht

Marcella Creemers uit Eindhoven OLAT liep van 13 op 14 september de Z tot Z tocht te Zeewolde over een afstand van 110 km. Zij voltooide hiermee, als eerste in Nederland, voor de 25^e keer een Long Distance wandeling die voldoet aan de regels die daarvoor zijn gesteld. Voor de organisatie van de Z tot Z tocht was het een reden om Marcella in de bloemetjes te zetten. Foto van Marcella: ztotz/wolderweb.

Kennedy Walker (brons)

John Verhoeven	Bussum
Annie Nooijens	Antwerpen (B)
Luc Knockaert	Brugge (B)
Henk van Winden	Pijnacker
Thijs Huijs	Kessel

SUPER Kennedy Walker (zilver)

Hilmar Vogts	Winsen (D)
Ingrid de Reus	Nieuwegein
Henk van Peski	Leusden
P. Nuyens	Heeze
Wil Stijnen	Neerbeek

Mart Douven	Ospel
Marca Nelen, OLAT	Etten-Leur

MASTER Kennedy Walker (goud)

Hilmar Vogts	Winsen (D)
H. den Hollander	Boskoop
C. Seijn	Veenendaal
Gerrit van Oort	Noordeloos
Janny Viola	Rotterdam
Jan Steven Bakker	Wijk bij Duurstede

Oorkonde 25x Kennedy Walker

No. 3 Marcella Creemers OLAT.

De tachtig van de Langstraat 14 - 15 september 2002

Door: Klaas Bakker

Niet lang na de start is het vaak nog zoeken naar de juiste doorgang tussen al dat publiek. Het doet me denken aan de Tour de France vlak voor passage van een top tijdens een indrukwekkende bergetappe. Maar als je gewoon rechtdoor loopt blijkt er toch voldoende ruimte te zijn. Het verdere verloop van onze weg kunnen we na verloop van tijd bepalen aan de hand van de vreugdevuren langs de weg.

Deze 80 van de Langstraat wordt alweer voor de 22^e keer georganiseerd, en met elk jaar meer deelnemers wordt het ook langs de route steeds drukker en gezelliger. In de plaatsen waar we doorheen wandelen spelen kleine hoempa bandjes om door hun vrolijke muziek er bij de wandelaars de fut in te houden.

Ruim 2000 wandelaars zijn er deze nacht onderweg en zij komen voor een overgroot deel uit de wijde omgeving van Waalwijk. De meesten hebben een zaktelefoontje bij de hand om het contact met familie en kennissen langs de route en thuis te behouden en soms zoeken ze zelfs contact met medewandelaars om exact op de hoogte te blijven van hun positie in de koers. Ook heb ik tamelijk veel OLAT-mensen gezien.

De schoenen zijn blinkend gepoetst, en die zagen er bij de finish nog net zo uit. Dus een bewijs dat we ditmaal geen regen gehad hebben en ook geen uitstapjes buiten het parkoers gemaakt hebben.... Toch lag mijn eindtijd een uur later dan vorig jaar, toen we verschrikkelijke regen- en onweersbuien met stormachtige wind te verwerken kregen. Toen wilde je wel vooruit om zo vlug mogelijk binnen te zijn. Een heel verschil met dit jaar nu we 's nachts af en toe een prachtige sterrenhemel te zien kregen.

De eerste binnenrust stond op papier voor 34 km, maar naar overtuiging waren er eerder meer dan minder. Het is inmiddels 02.00 uur en na vlug een beker thee naar binnen te hebben gewerkt, gaat het weer naar buiten langs een haag van enthousiast publiek de donkere nacht in. Aanvankelijk gaan we dan richting Waalwijk en kruisen we trajecten waar we al eerder waren. Dan volgen enkele lange wegen o.a. het fietspad naar Waspik, niet erg eenzaam want ook hier staan op enkele plaatsen orkestjes en publiek om er bij ons en misschien ook wel bij henzelf de moed in te houden.

In Waspik, na 53 km op een buitenpost hebben ze groentesoep met ballen of cola, het is een moeilijke keuze!! Toch maar voor de soep gekozen en in de buurt van de post is ook de bar nog open, dus daar ook maar een cola gepakt. Bij een vergelijking betreffende de verzorging onderweg tussen deze mars en die in Someren moet ik toch aan Waalwijk de voorkeur geven. Nog even doorbijten tot de volgende en laatste caf erust in De Moer. Ik wandel nu samen met Frans van de Wiel (nog geen OLAT-lid). Maar voor we bij deze laatste binnenrust komen, krijgen we eerst nog twee doorloopposten de nrs 10 en 11. Een van de vele straten die we passeren heet 'Galgeneind', we hebben daar zo onze gedachten bij.

De rust in De Moer is vlakbij de kerk waarvan de torenklok op dat moment op 7.25 uur staat. Na een kop koffie en een WC-stop gaan we om 7.45 uur weer naar buiten voor de laatste 10 km.

In een groepje van 4 wandelaars komen we om 9.30 uur gezellig babbelend over de finish op het Raadhuisplein in Waalwijk, waar we gisteravond om 21.00 uur vertrokken zijn.

Programma 2002

OLAT - CLUBREIZEN

26-10-2002

Krijtlandpad Eijsden-Gulpen

27 km of 17 km

Reglement Clubreizen OLAT

Inschrijven mogelijk tot 1 maand voor de reisdatum.

Inschrijven d.m.v. overmaking op giro nr. 70.68.01 t.n.v. W.S.V OLAT Weert, onder vermelding van: datum clubreis en het aantal personen dat deelneemt en de gewenste opstapplaats.

Kosten: dagtocht OLAT-leden €17,50
Niet-leden €20,00

Kosten weekend: OLAT-leden €50,00 Niet-leden €57,00

Afmelden is telefonisch mogelijk. ☎ 0495-537775

Bij afmelding tot uiterlijk 10 dagen voor de tocht kan de betaling worden doorgeboekt naar de volgende tocht.

Op uw verzoek kan 't bedrag minus €1,10 worden teruggestort.

Bij afmelding binnen 10 dagen voor de tocht wordt niet meer terugbetaald of doorgeboekt.

Mocht u verkeerd gelopen zijn bel na de afgesproken tijd de **NOODTELEFOON 06 130 111 44**

Opstapplaatsen en -tijden:

Eindhoven NS (Fuutlaan) 7.25 uur

Weert NS 8.10 uur

En bij voldoende belangstelling ook in: Sint Oedenrode, Son, Leende, Veghel, Keldonk, Helmond, Someren en Nederweert.

Tenslotte: Zorg voor een geldig grensdocument. Er is een excursieverzekering afgesloten. Deze geldt niet voor bagage en kostbaarheden.

Informatie en inschrijfadres:

Toon van Wordragen, Juliana van Stolbergstraat 10, 6006 ZM Weert, ☎ 0495-537775

E-mail: toon.van.wordragen@hetnet.nl

Clubreis naar het Land van Overmaas

Ad van Asten

Eind augustus gingen we met de clubreis naar het Land van Herve, dat wil zeggen dat onze chauffeurs al bij Visé in de remmen gingen, om de bocht naar ons startpunt in Saint-Remy, - voor de GR 5 kenners net onder Dalhem - goed te kunnen inzetten. Onderweg hadden we al het nodige water verstouwd zodat het koffiedrinken en de toiletgang achterwege konden blijven. We gaan vandaag op stap in de uitlopers van de Ardennen: hier in België zowel als in Nederland bekend als het Mergelland. Dus al drie namen voor hetzelfde gebied: Land van Overmaas, Land van Herve, Mergelland; en misschien is het ook wel op zijn plaats om dit gebied als de Voerstreek aan te duiden. Zoals je ziet, in Wallonië kun je alle kanten op.

In onze bus (B) is niet veel animo voor de lange-afstand van 30 kilometer, zelfs trouwe kilometervreters laten het vandaag afweten. Na wat getreuzel en gehannes met de routebeschrijving besluit ik dan maar alleen op pad te gaan, ik zal onderweg wel iemand treffen om enige aanspraak te hebben. De stappers uit bus A, en de privélijn uit Weert zijn dan al vertrokken.

Het regent nog steeds als ik vertrek, maar de paraplu is voor vandaag naar de rugzak verhuisd omdat stok en regenscherm bij mij net iets te veel is om te hanteren op 'n heuvelachtig terrein, zoals we dat vandaag toch weer mogen verwachten. Amper onderweg haal ik al een paar dames in, die weifelen over de richting bij een splitsing die opduikt. In zo'n geval kun je dan het best even aan de andere zijde van de boom kijken, en wa-rempel daar staat een merkteken voor de terugweg, dus hier links aanhouden. Trouwens het verschil tussen een T- en een Y-splitsing is niet altijd even duidelijk.

Het dalend pad dat direct hierop volgt, bewijst al dat ik vandaag geen 'heldenrol' ga vervullen. Bij het eerste het beste ongelijke afstapje word ik vakkundig ondersteund door een van de dames. Mijn gezichtsvermogen is in de afgelopen maand plotseling in de vernieling gekomen; scherp zien en de coördinatie tussen de twee kijkers is momenteel een beetje zoek. Maar over een ding zijn de wetenschappers het al eens: aan de benen ligt het niet!

Al vlug daarna word ik ingehaald door Willem Schoonhen en samen zullen we de verdere avonturen van vandaag beleven.

We zijn het er ook al direct over eens, dat de optrekjes die hier langs de straat van 'het groene bos' staan 'hoogbelse' juweeltjes zijn. Als we dan een eindje verderop vanaf een asfaltweggetje plotseling een smal glibberig paadje worden opgestuurd, vergeten we even op de routebeschrijving te kijken en gaan rechtdoor via het stijgende paadje naar een gehucht. Hier is echter in velden noch wegen een markering te ontdekken en we gaan terug naar waar we vandaan kwamen. Dus waar we rechtdoor gingen, hadden we meteen linksaf moeten slaan!

Het smalle, glibberige paadje, dat hier een servitude weggetje wordt genoemd, is bijna onbegaanbaar geworden door de vele voetstappen die ons al voorgingen. De vertaling van het woordje 'servitude' kan ik niet zo meteen vinden, maar het duidt naar mijn mening op: recht van doorgang. Het duurt in ieder geval niet lang of ik lig languit in de modder, dus dat wordt vandaag rondlopen met 'geharnaste' broekspijpen, want 'dat spul waar ze hier de grond van hebben gemaakt', wordt op den duur keihard.

In de stromende regen hebben Jan en Dini een koffietentje gebouwd en met een bekertje gloeiend heet spul, worden we meteen op ons gemak gesteld; we zijn de laatsten, maar jullie halen het wel!

We denken nu toch echt in de Ardennen te zijn, want het klimwerk begint een behoorlijke uitdaging te vormen. Dapper als ik ben, zeg ik tegen Willem dat hij voor mij niet in hoeft in te houden, waarop hij lachend antwoordt: 'dat moet je maar kunnen!' In de manier waarop het wordt gezegd, vind je in die woorden al troost!

Onderweg passeren we een heus 'feodaal' kasteel, maar dat is zo hoog boven op een berg neergezet, dat we het bij deze nevelige weeromstandigheden nauwelijks kunnen onderscheiden. Een korte beschrijving leert ons echter dat het om een bebouwing rond een zeer oude kasteel ruïne gaat, gelegen op een rots, die de vallei

grotendeels overheerst. Het dorpje heet Saive en schijnt een mooie renaissance kerk rijk te zijn, die aan Sint Pieter is toegewezen.

Het is inmiddels droog en het zonnetje probeert erbij te

komen. Bij een futuristisch gebouwtje heeft Willem zoveel aandacht voor het uitzicht dat ik niet kan nalaten dit even vast te leggen

We maken weer een klim langs een beboste helling, met uitzicht over de velden naar rechts. Bij een prachtige boerderij bereiken we een asfaltweg die we naar rechts volgen, passeren een gehucht waar vooral de kerk domineert, en gaan dan richting een gigantische berg, de restanten van de oude steenkolenmijn van Micheroux. Vlak voor die kolenhoop slaan we linksaf en komen in een iets groter dorp. Er is zelfs een verkeerslicht dat het oversteken van de tamelijk drukke verkeersweg mogelijk maakt. Hier halen we een hele groep voorgangers in, die van de gelegenheid gebruik hebben gemaakt om iets te drinken en te eten. Willem, onze kruidenkoekenbakker, laat hier niet na even bij een Patisserie binnen te lopen, en als hij me weer inhaalt heeft hij alles al op ook!

We gaan dalend het dorpje uit en kiezen dan na enige tijd een bijna onzichtbaar paadje onder een haag door. Zodoende komen we in een mooie vallei met de veelzeggende naam: Ruisseau des Marais. Dat piepkleine

beekje, zoals het ook genoemd wordt, gaat ons echter danig parten spelen. Na het droogvoets oversteken van het kraakheldere waterloopje, doen we bijna alles wat voorgeschreven staat. Een kleine verleiding - een ijzeren doorgangspoortje - neemt ons echter beet. We stappen er doorheen en komen na een poosje in een dorpje, waar geen markering meer is te bespeuren. Willem, die pas een jaar geleden de huwbare leeftijd bereikte, ziet in de eerste de beste jongedame een mooi aanspreekpunt om zijn vloeiende Franse volzinnen op los te laten, en zo komen we te weten dat we de weg verder moeten 'op monteren'. Had je gedacht; een halve kilometer verderop komen Ad Verbakel en nog drie andere wandelaars onze kant op. Die hebben het ook geprobeerd, maar niets gevonden. Er komen steeds meer wandelaars aanlopen, en goede raad wordt duur. Dus maar even naar de organisatie gebeld, maar daar kunnen ze zich de situatie niet zo direct voor de geest halen. Routiniers zoals Ad, komen er na wat zoeken toch wel uit en we zijn weer op het goede spoor. In ieder geval het is een spoor, maar vooral glibberig!

Bij het Domein van Wegiment, vinden we op 'gezwaai van Annie en Theo' een nieuwe brug en omdat die enigszins afwijkt van een normale overspanning wordt 'het ding' hoorbaar getest op z'n capaciteit.

Van het recreatiedomein, dat toch 22 ha groot schijnt te zijn, zien we eigenlijk helemaal niets, alleen een 'mooi koepeltorentje' duidt erop dat er ook een kasteel in de buurt is. Maar, zo belooft het boekje: er zijn diverse attracties, een verwarmd openluchtbad en een roeivijver.

Dus wat houdt je tegen er eens een kijkje te gaan nemen.

Wij stappen er ondertussen driftig op los, tenminste dat proberen we want er is het nodige klim en daalwerk te doen, en zoals reeds gezegd: ik heb vandaag m'n dag niet! Dat neemt echter niet weg, dat we behoorlijk genieten: hoorbaar en zichtbaar! Uiteindelijk komen we in een gehuchtje dat Saint-Hadelin heet, en waar de kortere afstand wandelaars (KAW) al geruime tijd geleden vertrokken zijn.

Nu ik een paar dagen na het wandelen van deze tocht de papieren er nog eens op na sla kom ik tot de conclusie

dat die KAW'ers toch wel het één en ander cadeau heb-

ben gekregen. Onze afgelegde afstand is tot op dat moment 17.2 km terwijl die afstand toch ook voor groep 2 zou zijn weggelegd! Maar bij een sommetje van 30 km minus 17 blijft toch een ander restgetal over!

We wandelen door het plaatsje en slaan dan een zijpaadje in dat ons de hoogte in zal voeren. Het klimwerk valt deze keer echter nog al mee en zonder verdere kleerscheuren komen we in Olne. Een gewoon Belgisch plaatsje, want er is dit weekend kermis, maar die zal zoals gebruikelijk pas later in de middag van start gaan.

Samen met de dames, die ik al eerder noemde, maken we daarna nog een wandelfoutje, eenvoudig omdat we een bredere parallelweg verkiezen boven een smal steenslag weggetje. Het uitzicht over de vallei is er echter niet minder om.

Als we dan op een vuilstortplaats vastlopen, zit er niets anders op dan terug gaan. Passanten die wel het goede parallelpaadje kozen geven ons na ongeveer een kilometer teruglopen aan dat we 'in kunnen stappen' en zo begint de afdaling door een riviertje, dat bij mooi weer stellig een ludiek laantje genoemd zal worden. Het water probeert ons voor te blijven, of is het andersom? Na een paar kilometer komen we in Tonvoie. Het is beslist een mooie binnenkomst langs een snel stromend beekje met een bruggetje waar we overheen moeten. Weer vinden we een veelzeggend zijpaadje. Zoiets als: hier gaan we rechtsaf langs een klimmende weg, die

overgaat in een smal en klimmend paadje. Ze zijn echter vergeten erbij te zetten dat bij weer als vandaag, met meer dan honderd voorgangers, er nagenoeg geen vaste grond voor onder je voeten meer te vinden is, en dat slechts laaghangende takken nog enige uitkomst kunnen bieden; en zo komen ook wij boven. In Grihanster wel te verstaan.

Omdat de eveneens roodwit gemarkeerde GR 563 hier onze weg kruist, hoeven Willem en ik dit maal maar half op te letten, want dat pad is in het Frans beschreven! We lopen dan ook stevig door, want de tijd begint te dringen en na vier uur mogen we niet meer

verder dan de soeppost. Het gaat nu zo goed 'schuin omhoog' dat we de markering niet eens missen. Als we onze onoplettendheid bemerken, moeten we ook meteen vaststellen dat de soeppost ons einddoel voor vandaag zal zijn. We hebben direct na de goede keuze in het dorp, een graspad naar links over het hoofdgezien. Nadat we het graspad enige tijd hebben gevolgd, kunnen we aan een afdaling beginnen die ons zigzaggend naar beneden voert. De bedoeling is om bij de Vesder uit te komen en dat lukt ook, maar daarvoor zijn na de afdaling ook nog verschillende trapjes te gaan. Willem kan niet nalaten even een poesje te aaien. In Nessonvaux moeten we opnieuw wat speurwerk

doen, want na een bepaald huisnummer moeten we linksaf en naar de spoortunnel toe. Hier hadden we ei-

genlijk de soeppost verwacht, want die zou op 7 km voor Banneux staan. Maar, mooi niet. We krijgen nog een fikse klim van ongeveer 2.5 km voor onze kiezen. Het uitzicht over de omgeving is echter zodanig dat we dat niet hadden willen missen.

Eindelijk komen we dan aan in Fraipont. Toon komt ons al tegemoet. Hij weet dat we niet de laatsten zijn, maar we mogen niet meer aan de laatste 4.5 km beginnen zoals we zelf ook al bedacht hadden. Het laatste

bekertje soep uit de pan is voor ons, wel verdiend na ruim 26,5 km klim- en schuifwerk.

Als iedereen zich heeft gemeld, vertrekken we met de bussen naar Banneux en zitten daar nog enige gezellige momenten bijeen voor de slotronde.

Na een eveneens gezellige thuisreis zijn we omstreeks acht uur weer terug in Son. Als u dit leest is ook alweer het clubweekend naar Longfaye achter de rug en maken we ons op voor de afsluitende clubreis naar het Krijtlandpad op 26 oktober. Tot dan.

OP GROTE VOET- OP HET GOEDE BEEN GEZET

Door: Margriet

~ Na een afwezigheid van enkele maanden, ben ik weer vol goede moed op zoek gegaan naar feiten en weetjes voor deze rubriek.

~ De redactie van OLAT-Nieuws heeft besloten deze rubriek uit te breiden met een interactieve vraagbaak.

Zoveel kennis is aanwezig bij de ervaren (lange)afstandswandelaars, waar beginnende wandelaars enorm veel baat bij kunnen hebben.

Natuurlijk is de kennis opgedaan 'door schade en schande' onontbeerlijk, maar waarom een vriend/in niet behoeden voor deze pijn, door hem/haar op 'het goede been te zetten' ??

~ Daarom begin ik met de twee vragen die ik heb binnengekregen:

- Hoe zijn de ervaringen met wandelen op sandalen?
- Hoe kan ik voorkomen dat ik schuurplekken krijg in de liezen?

~ Willen lezers van dit blad hierop reageren, dan kan dat via hand.en.span@home.nl of het redactieadres. Ook nieuwe vragen en wetenswaardigheden zijn welkom!!!

~ Voor overnachtingsadressen in Nederland en België: Er is een netwerk opgezet van particulieren die tegen een redelijke vergoeding (max. 14euro p/p) wandelaars en fietsers een bed, bad en ontbijt bieden. Donateurs van Stichting Vrienden op de Fiets ontvangen een donateurskaart en een boekje met adressen.

www.vriendenopdefiets.nl

~ Een leuke informatieve site voor wandelaars is **www.tweevoeter.nl**

~ Kijk ook eens op de site van OLAT. Theo brengt regelmatig vernieuwingen aan. Ook hier zijn suggesties welkom. **www.wandel-olat.org/** Met veel 'links' naar andere wandeladressen.

~ Voor wandelaars die te veel last hebben van voetengneur: van het merk Bridgedale zijn nu sokken verkrijgbaar met een ingebreide zilverdraad, die bacterievorming, en daarmee ook geur schijnt te voorkomen. Zijn er lezers die hier ervaring mee hebben?

~ Ook helemaal in de ban van 'In de ban van de ring'? De opnamen voor de film werden gemaakt in Nieuw-Zeeland, dat erg veel op 'Midden-aarde' lijkt. De uitgestrekte natuurparken nodigen uit tot wandelen, en diverse bekende wandelreis-organisaties hebben deze bestemming in hun programma opgenomen.

~ Gelezen in de Volkskrant. Een lezer die reageert op iemand die klaagt dat hij niet uitkomt met z'n vakantiegeld schrijft: Hij heeft twee kinderen, vakantiegeld en kinderbijslag. Onze generatie had dat niet. Wij woonden in Haarlem, gingen wandelen naar Kraantje Lek in Overveen, fles water mee voor de dorst, fles mee terug, 3 cent statiegeld.

~ Mijn Falke-sokken zien er na ongeveer 3000 kilometer nog bijna als nieuw uit, maar ik heb onderweg ook mensen gesproken die niet zo tevreden waren, ervaringen graag!!! Ook over andere uitrustingsstukken. Is er een lezer die ergens bijzonder enthousiast over is, laat het ons weten.

~ Graag wil ik iedereen bedanken die mij felicitaties stuurde na mijn thuiskomst uit Compostela.... **Margriet.**

WANDELJUBILEA IN DE ZOMER VAN 2002,

door Peter van de Ven

HAERVEJVANDRUNG

Deze zevendaagse wandeltocht van Sleeswijk naar Viborg, totale afstand 300 kilometer, liep ik dit jaar voor de achtste keer. Zij werd voor de dertigste keer georganiseerd.

Op Zaterdag 6 juli reisden wij met drie man (Wim Brooijmans, Dirk Maassen van de Broek en ikzelf) via het traject Leiden-Utrecht-Apeldoorn-Osnabruck-Hamburg door naar Sleeswijk. De reis liep niet helemaal volgens het spoorboekje, maar twee uur later aankomen op de bestemming, dat moet geen probleem zijn. Een van de mooiste

bezienswaardigheden onderweg is de spoorbrug over het Noord-Oostzee-kanaal, net voor het stadje Rendsburg. Je maakt daar een wijde boog om de plaats heen, waarbij je eerst hoog zit, maar dan steeds dichterbij de begane grond komt. De brug zelf (200 meter lang) lijkt op een meccanobouwsel, maar dan vele malen groter. In Sleswijk de taxi genomen naar de Dansk Skole, dat plm. drie kilometer van het station vandaan ligt. Ik was altijd gewend dat de hele meute op een plaats te overnachten, maar dit jaar had men een tweede accommodatie, die nog geen tien minuten van het station gelegen was.

Na onze slaappleaatsen ingericht te hebben (luchtbed en slaapzak), zijn we naar het oude centrum gelopen, om iets te eten. We kenden daar een restaurant met een heel fraai tuinterras. De temperatuur was te laag om buiten te zitten. Binnen schoven we aan bij onze Engelse wandelvrienden Tony en Phil, die daar elk jaar komen. Toen we op een christelijke tijd weer terug waren bij de school - vorig jaar was het twee uur 's-nachts geworden - troffen we daar mijn Belgische wandelvrienden Dirk, Ann, Claudette en Marnix, dit zijn twee verliefde stellen, het ene getrouwd, het andere bijna? Tot slot nog drie Nederlandse wandelaars: Siny de Boer, die niet in sporthallen of scholen hoeft te slapen, omdat haar man Henk de camper bij de hand heeft, de OLAT-prestatie-loopster Marcella Creemers en een schrijf 'concurrent' van mij:

Constant Dedel, liep ook voor de achtste keer mee.

Zondag 7 juli: De eerste wandeldag, het traject van Sleswijk naar Krusau, meteen de langste afstand van alle dagen, 52,8 km. De bagage gaven we af bij een drie-tonner. Omdat het om plm. 600 stuks ging, waren er wel vier kleuren labels, zodat het terugzoeken voor de eerst aankomenden 's-middags iets gemakkelijker was. We werden met bussen naar een sporthal gebracht, vlak bij een televisietoren, waar we een redelijk ontbijt kregen, met roggebrood en leverworst en melk.

Om zeven uur was de officiële opening, dit jaar door de Deense wandelcoryfee Leif Madsen, die al bijna een jaar Haervejen meegemaakt heeft, 27x liep hij in het voorjaar mee met de mensen van de organisatie, die zelf de zevendaagse wilden lopen, en 27x was hij zelf als organisatie aanwezig, de laatste jaren als marsleider. Daarna liepen we achter de vlaggen en de tamboerijnenmeisjes de eerste 500 meter. Toen kon er in eigen tempo gelopen worden.

Op de eerste 10 kilometer liepen we door de dorpen Huesby en Schuby, waar vanwege het vroege uur nog niet veel te beleven was. Met de televisietoren hadden we nog lang oogcontact, die lag aan onze rechterhand.

Tamboerijnenmeisje

Dat contact hield op zodra we haar definitief de rug toekeerden.

Na twee uur kregen we het eerste stukje onverharde Haervej, het werd toen een zandweg door de bossen. Het terrein ging een beetje omhoog en omlaag, zonder over moeilijke klimmen te spreken.

Na plm. 13 kilometer de eerste rust, een van de weinige keren dat deze onoverdekt was, want het was slechts een grasveldje op een industrieterrein.

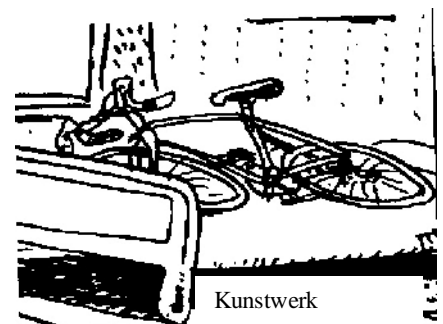
Tot de tweede rust was er ook veel onverhard en veel schaduw van bossen. De laatste jaren was dit stuk verbeterd, want vroeger volgde je meer dan een uur een tweebaansweg, die parallel liep met een drukke auto-weg, op tien meter afstand.

Toen ik een kerkklok hoorde luiden na twaalf uur, riep dat herinneringen op aan het vorige jaar, toen ik daar een enorme hoosbui over me heen kreeg. 2001 was de Haervejen überhaupt een nat gebeuren, hopelijk zou dat dit jaar beter worden.

De tweede rust was op de binnenplaats van een boerderij. Voorzichtig ingeschat denk ik dat 75% van alle rusten een agrarisch bedrijf was.

Na de tweede rust bleef het terrein glooiend, met minder bos. Alhoewel, het Frorupwald toch weer een woud was, waar weer heel wat te genieten viel. Ergens langs de weg nog een

kunstwerk van een artiest, die waarschijnlijk de westerse beschaving de rug had toegekeerd: een fiets, die helemaal door een boomstam was 'verslonden' met

Kunstwerk

nog wat conservenblikken, voor geluidseffecten.

Ik was nu een beetje in het luchtledige verzeild geraakt: in mijn directe omgeving liepen maximaal 10 tot 20 personen, waarschijnlijk zaten 300 (van de 386) deelnemers al meer dan drie kilometer voor mij. Een half uur achter mij het Gulle-team, waarover later meer. De wegen waren nu ook saaier, met veel wijde blik. Gelukkig nog redelijk weer, 20 graden, met een paar wolken. De stad Flensburg, die ik op kilometer 43 binnen zou lopen, zou een welkome afwisseling zijn. Hier was ook een winkeliersmarkt, en in de haven waren veel imposante jachten en vissersboten te zien, alle reden om een terrasje te pikken.

Aan het eind van Flensburg in een park liepen we langs de baai, daar was op km 47,5 de laatste rust. Jammer

Maandag 8 juli: Na de langste wandeldag de op een na kortste wandeldag: 33,9 km. Daarom kon ik nog een beetje 'uitslapen', tot halfzeven. We hadden weer ontbijt

in een sporthal, ook weer redelijk verzorgd. Hierna zouden we alleen maar 'goeie' ontbijten krijgen, al was het alleen maar omdat we de dagen hierna in de kro's (herbergen) terechtkunnen. 's-Nachts was er op bepaalde plaatsen nog behoorlijk veel lawaai van regen op het platte dak, maar we startten droog met een zonnetje. De eerste vier kilometer ging het langs een drukke verkeersweg, waar we rechts op het fietspad moesten lopen. Vlak voordat we via een viaduct de autobaan overstaken, stond midden op een rotonde nog een opvallend kunstwerk, het had iets weg van een harp. Toen op de oorspronkelijke Haervejen, dus weer onverhard. De letterlijke vertaling van Haervejen is legerweg, maar het heeft ook decennia lang als handelsweg gediend. Er was hier veel bos, helaas ook met veel

genoeg alleen maar een bladerdak, en dat terwijl het steeds harder begon te regenen! Dit was ook de laatste keer dat we deze week via de Flensburger Forge zicht zouden hebben op open zee, het zou voor de rest een "landelijke" wandeltocht zijn.

De laatste vijf kilometer ging het vroeger over een bruggetje met douanehuisje naar een bebost heuvelgebied. Hier kon je uit beleefdheid je paspoort laten zien. Dirk Maassen van de Broek had daar ooit op een foto in de krant gestaan. Nu was het laatste stuk veel langer verhard en minder klimmen. Om halfnegen (we hadden tot negen uur de tijd) kwam ik aan bij de sporthal van Krusau, waar de net genoemde Dirk al een slaappleaats voor mij had geregeld.

⇄

open plekken. Dit kwam door de storm, die ergens in de winter van 1999/2000 over een gebied van tientallen kilometers huisgehouden heeft. Na anderhalf uur militaire marsmuziek uit de luidsprekers van dokter Henrik Schmidt, die ons in de juiste pas probeerde te brengen. Toen passeerden wij de eerste Inn, die beroemd was vanwege zijn schnaps, alleen bestond zij nu alleen nog maar uit een gedenksteen. Verderop bij de Gelje Brucke was weliswaar geen herberg, maar in de winkel werd naast de T-shirts bier en fris ook in grote hoeveelheden verkocht. Vooral de Denen maakten er een gewoonte van om hier alcohol te kopen, in dit land zijn cafés en restaurants dun gespreid.

Verderop meer heide dan bos, en wat je tegenwoordig vaker ziet in lage landen, de windenergie was een gewilde energiebron, we passeerden een park met plm. 18 molens. De grond was zo nu en dan drassig, even dreigden zelfs mijn sandalen kopje onder te gaan.

Na 18 kilometer, met overwegend onverharde wegen, werd de Haervejen breder en halfverhard met steentjes, hier viel de huidige functie ook iets meer op. Veel Deense families benutten namelijk de vakantie om de Haervejen te fietsen. Soms liep het Haervej-wandelpad samen met het fietspad, andere keren splitsten ze zich. Na rust drie hadden we een feestje van vier Denen, die gezamenlijk 100x de Haervejen gelopen hadden. Een ervan, Aasse (een meisjesnaam), kende ik vrij goed. Er was fruit, snoep, frisdrank en bier.

De weg naar rust 3 (vandaag alleen boerderijen) was erg lang en recht. Ook de zon 'peste ons hier een beetje, er was weinig schaduw. Daarna was het nog een uur (6,2 km) lopen naar Rodekro. Ik had weer een mooi slaappleaatsje, niet zo ver van de douches.

's-Avonds was er een tombola, om voor de organisatie (de helpers) nog een apart feestje te bekostigen, het is ze gegund. Daar werd ook een deelnemerskaart voor de Haervejen 2003 verloot, dus de lootjes gingen gretig van de hand. Erg laat de slaapzak opgezocht, het was een heel gezellige avond, waarbij ook vele voetjes van de vloer gingen.

⇄

Dinsdag 9 juli, de derde dag: Om niet te moeilijk tegen 300 kilometer op te kijken, deel ik de zevendaagse in drie gedeeltes in: een tweedaagse, gemiddelde afstand 42 km, een vierdaagse, te vergelijken met die van Nijmegen, met afstanden tussen de 45 en 48 km, en een dag, die niet veel voorstelde, want je was om half een al uitgewandeld.

Dus vandaag begon ik aan mijn alternatieve Nijmegen, met als afstand voor de eerste dag 47,5 km. Vandaag in de ochtend zou de temperatuur alweer tot 28 graden oplopen. Dus blij dat er de eerste tien kilometer zo nu en dan bomen langs de weg stonden.

In het begin agrarisch gebied, waarbij je weer ver over de landerijen heen kon kijken. Toen we weer 'los' mochten lopen -het moment dat de vlaggen en tamboerijnen in een vrachtwagen werden geladen- viel het aantal hardlopers op, het waren er al gauw zo'n twintig. Officieel is het niet de bedoeling om te gaan rennen, maar als je hierdoor rusten gesloten aantreft, is dat voor je eigen risico. En als dan ook nog vlak na de waterpost -een extra drinkpunt tussen de officiële rusten door- de plaatselijke dorpswinkel opgeheven blijkt te zijn, heb je helemaal pech!

In dat eerste dorp Osterbogum, stonden twee jaartallen op de muren van de kerktoren, 1756 en 1838, waarschijnlijk is zij na een brand herbouwd. Ook de ankers in de bepleisterde muren vallen op, dit dient als versteviging van het gebouw.

Na dit dorp een smal graspad, heel oneffen, dus uitkijken waar je je voeten neerzette. Toen kwam er een lange rechte weg, waar we mythologische stenen aantreffen. Mythologie hoort bij deze tocht, anders zouden ze nooit zo'n mooie ketting met helmen, schilden en stenen als beloning kunnen uitreiken. Op een steen de naam van een beroemd veldheer, Hairulfr, en daar vlak bij een steen met een neus, die kon zich namelijk draaien in de richting, waar de geur van vers brood vandaan komt.

Vlak voor de eerste rust op 11 kilometer de Immervad Brucke. Hier moeten wandelaars, die voor het eerst deelnemen onder door lopen, anders halen zij de finish niet. Geen probleem, want de bedding is zowat droog!

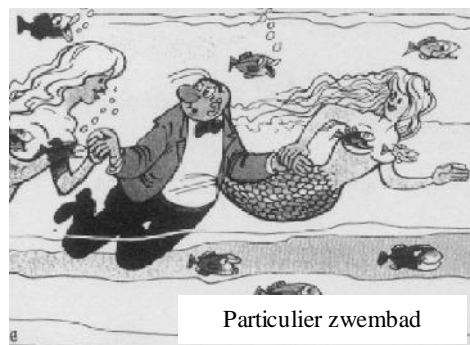
Toen, 700 meter verder, de rust op de binnenplaats van een boerderij, met een grote boom, die veel schaduw gaf, en een hond, die je zo een ijsje zou geven. Zij was dan ook in vijf jaar een stuk dikker geworden.

Nu kregen we weer een mooie onverharde weg, met minder akkers, dus meer natuur. Via een graspad naar het dorpje Vedsted, waar ik kartoffelsalat met ei bestelde. Hier stond ook een advertentie over op de routebeschrijving, en binnen vijf minuten zat ik te smikkelen en te smullen.

Na deze rust ongeveer dezelfde wegen als na rust een: een brede zandweg en dan een grasveld over glooiende akkers en weilanden. Ook nog ergens een fraai ven gezien.

De tweede rust was bij een stuwmeertje, de Thorning Muhle. Een vrij grote binnenplaats, en je kon je voeten nog lekker in het water laten afkoelen.

Vlaktbij nog een oude grens tussen Duitsland en Denemarken, maar in welke eeuw en decennia dat

was, weet ik niet. Nu liepen we echt weer in de natuur, bossen met de tot nu toe hoogste klim (30 meter?) en heide naar Vojens, de eerste grote stad in Denemarken. Bij de supermarkt bij 30 graden in de schaduw met een groepje een pilsje genomen, de belangrijkste nationaliteiten waren België en Denemarken, ik was 'alleen' (nog even Wim Brooijmans en Marcella gezien).

Na Vojens kregen we tien kilometer lang een zelfde verharde weg. Als je dan na de derde rust ergens wordt uitgenodigd om een frisse duik te nemen in een particulier zwembad, dan neem je dat aanbod graag aan. Maar ja, zwemmen en een drankje kosten tijd, dus Kathe Nielsen van de sanitairt sommeerde ons om door te lopen, dus gauw aankleden en naar rust 4.

Na rust 4 stond er weer een heel uitgebreid bos op het programma, helaas had ook hier de storm van 1999/2000 huisgehouden.

's-Avonds in Jels aangekomen om negen uur, de sluitingstijd van het afmeldingsbureau. De laatste uren hoorden we het zo nu en dan rommelen, maar de onweersdreiging zette niet door. Wel was het lopen door de daling van de temperatuur wat aangener geworden.

Wim had het stokje van de inkwartiering overgenomen, ik zeg maar: "Somebody got to do the job". Het leukst is het natuurlijk als je door een leuke juffrouw ingehaald wordt. Jels heeft een jeugdherberg, en daar kregen we een smakelijke warme maaltijd.

Woensdag 10 juli: de vierde dag, afstand 48 km. We liepen weer met vlaggen en tamboerijnenmeisjes het dorp uit. Het lopen met de eigen vlag geschiedde op basis van vrijwilligheid. Wel een beetje idioot dat er soms iemand was, die vond dat zijn landgenoot er niet representatief genoeg uitzag, om zijn land te vertegenwoordigen, maar de laatste was gelukkig de verstan-

Te paard door tunnel

digste en gunde dat 'kind' zijn lol.

Zo'n grote groep loopt niet elke dag door de straten van Jels, dus een kudde paarden sloeg op hol. Gelukkig was het weiland zo groot, dat zij via een tunnel een uitloopstrook hadden van 300 meter. Ook liepen we langs een groot meer, hier worden landelijk bekende Vikingspelen gehouden, op authentieke schepen. Bij diverse Haervejen zijn een aantal deelnemers 's-avonds naar dit schouwspel gaan kijken. Dit jaar viel het helaas op een andere dag.

Al vrij snel liepen we weer door een uitgestrekt bosgebied, over een lange rechte weg. Het gebied waar de kern van de storm had gewoed lag nu achter ons, dus hier was veel minder schade.

Na acht kilometer kwamen we in Skodborg. Bij de melkfabriek werden bekertjes verkocht, maar het gelespul in de winkel verderop had toch de voorkeur. In dit plaatsje was in 1861 een gouden medaille gevonden, en een kopie daarvan was verwerkt in de ketting, die wij als beloning zouden krijgen.

Tot Vejen, de 'big city' van vandaag, was de weg lang en verhard. Veel wijde blik op akkers en weilanden. De temperatuur was lager dan gisteren, 24 graden, en bijna de helft van de lucht was bedekt met wolken.

In Vejen een rust genomen op zowat het enige terras, dat daar voorhanden was. Phil, Tony en Wim waren daar ook. Heel veel wandelaars liepen 500 meter door naar het 150-kilometerpunt van de Haervejen. Psychologisch natuurlijk voor veel mensen belangrijk om te weten dat men op de helft zit. Hier was ook het Gulle-team. Even uitleggen wat hun functie in het geheel is: Gulle betekent vuilnis, en zij zorgden dat de laatsten van het legioen ook op tijd binnenkwamen. Tegenstrijdig is daarbij, dat zij zelf behoorlijk alcohol dronken, 10 borrels schnaps en 10 glazen bier was 'normaal' voor hen. Maar toch lukte het hen om de meeste mindere lopers binnen te loodsen. Ondanks het feit dat ik veel in de achterhoede liep en ze al jaren kende, ben ik niet met ze bevriend geraakt. Met een paar van hen had ik wel contact. Edel, de Master Gulle, is voor mij een 'golden girl'.

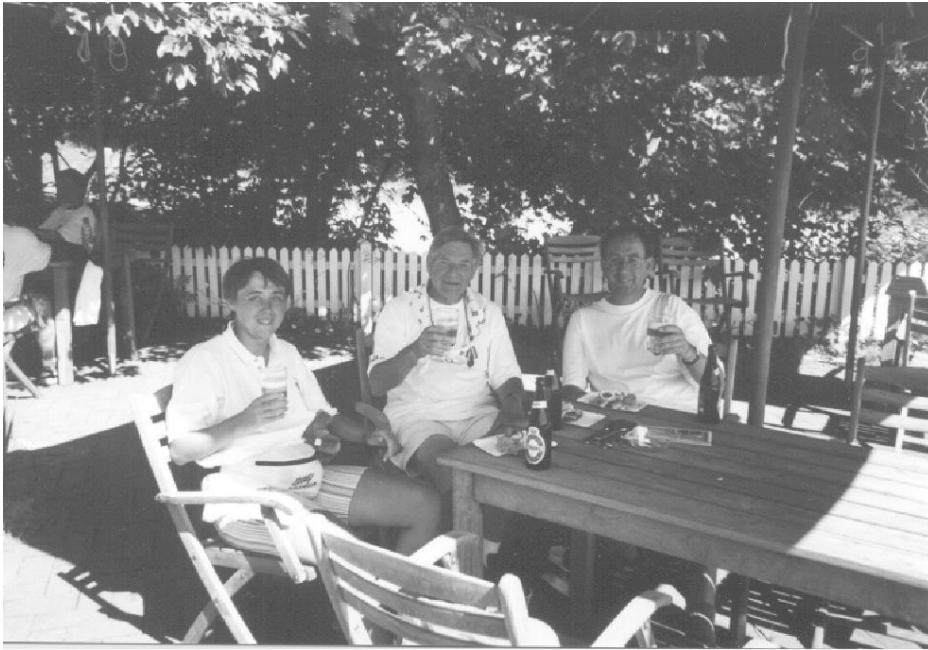
Na Vejen komt een lastig stuk van acht kilometer. De kreet lange rechte weg heb ik al vaker vermeld, maar hier liepen we over het fietspad langs een weg, waar, in een uur misschien wel 300 auto's en vrachtwagens langs raasden. We konden na drie kilometer wel de wandel-Haervejen gaan lopen in plaats van de fiets-Haervejen, maar dan liepen we de controle in Asbo mis. In Baekke werden we door enige autoriteiten ontvangen, ook hingen er vlaggen. Wij hebben hier wel eens ooit een halsketting met steentjes cadeau gekregen, dit jaar volstond men met een ansichtkaart.

Ook na Baekke was het qua wandelen een recht-toe-recht-aan-toestand. Dank zij een wandelaarster, die voor mij liep, had ik in de gaten dat er frambozen en paddestoelen langs de weg stonden, dus de maag kon bijgevuld worden. Ook Leif Madsen, de marsleider, kwam met zijn auto langs, en deelde snoepjes uit.

De lucht was nu overwegend bewolkt, en het waaide. De zon konden we vandaag verder wel vergeten. Met de korte broek aan kreeg ik zelfs een beetje kippenvel. Toen we al een tijdje langs de Randbol Hede (heide) liepen, gingen we rechtsaf naar de vierde rust. We hadden nu 40 kilometer gewandeld. Vlak bij die rust was nog een mooi graspad en een paar molens, weliswaar siermodellen (nagebouwd van een groot origineel), maar toch bezienswaardig.

Van de laatste 6,5 km toch nog een half uur in de regen gelopen. Bij de finish, de Randbol Kirke, stond de laatste bus, die ons naar de 15 kilometer verderop gelegen Billund Hallen zou brengen. Vroege vogels konden vanuit Billund nog naar Legoland lopen, maar de aandachtige lezer weet al, dat ik daar nog nooit geweest ben. Ik zal mij moeten beperken tot een virtueel bezoek via Internet, maar waarschijnlijk kan ik op die manier toch nog driekwart van de objecten zien, die men daar op Madurodamse wijze heeft nagebouwd.

teerden in de routebeschrijving, en ze hadden te weinig personeel om in een uur 100 mensen te bedienen. Deze kro was waarschijnlijk de oudste herberg langs de Haervejen, aan de buitenkant van dat gebouw was dat niet te zien.

De volgende tien kilometer gingen weer door en langs bossen, eerst een klein stukje zandweg, daarna een verharde weg, waar nog vrij veel auto's voorbij kwamen. Toen we weer een drietal windmolens zagen, wisten we dat Norre Kollemorten niet ver weg kon zijn. Bij de supermarkt was het weer behoorlijk druk. Hier kregen we ook cake, gedrenkt in

Donderdag 11 juli, de vijfde dag: Ontbijt, net zoals gisteren het warme eten, in de Billund Hallen. Vanaf kwart voor zeven reden er bussen naar de Randbol Kirke, uiteraard zat ik weer in de laatste bus (7.45u) met het Gulle-team en de Belgen. De eerste zeven kilometer gingen door een bosrijk gebied, en na een uur hadden we een prachtig uitzicht op een meer, de Norop So, met op de achtergrond een prachtig kasteel met torentjes, het Engelsholm Slot. De weg ging zo nu en dan omhoog en omlaag, zonder inspannende klimmen. Het was in tegenstelling tot vorig jaar echt genieten van de wandeling, toen liepen we de eerste anderhalf uur in de stromende regen, nu was het goed wandelweer. Bij de verzorgingswagen van het Gulle-team een blikje fris gedronken, dit kon ik alleen kopen door bemiddeling van Ann Damme. Na rust 1 op 11,6 km (boerderij) waren we binnen twintig minuten in Jelling. Hier kon geklommen worden over twee koningsheuvels, die midden in het dorp lagen: Thyras Hoj en Gorms Hoj. Beiden ongeveer vijftien meter hoog. Bij de kerk staan Runestenen (gedenkstenen) ter herinnering aan deze koningen, waarbij vooral Harald opviel. Dit was de zoon van Gorm, die heel Denemarken en Noorwegen veroverde, en tot het christelijke geloof bekeerde. In de plaatselijke kro werd een donker bier getapt, alleen moest je dan 5,5 Euro betalen voor twee halve liters, en dan beweerde de uitbater nog dat de tweede gratis was! Samen met Ann, Dirk en twee andere Belgen: Mark en Marie-Therese waren we bij de winkel beter af, en daar stonden ook stoelen, dus we zaten luxe!

Na Jelling tot rust 2 (22,1 km) een vrij open stuk, waar we ook weer windmolens tegenkwamen. Hier viel ook ergens de 'bui van de dag' (15 minuten). Rust 2 was gelegen op de parkeerplaats bij de Harreso Kro, daarom mochten de helpers daar geen alcohol verkopen. In die herberg vis met salade gegeten met Marie-Therese en Mark. Je moest hier wel geduld hebben, want ze adver-

likeur, want twee jongens liepen voor de vijftiende keer. De ene was op zijn zevende begonnen, dus die kan nog heel ver komen!

Vanaf Norre naar het einde, een andere Norre (Snedede) nog een heel fraai stuk. Tien minuten buiten het dorp gingen we een flink eind omhoog naar de Nykirke. Deze kerk stond op een punt, waar je kilometersver in de omtrek kunt kijken. Volgend jaar zullen hier twee

deelnemers aan de tocht gaan trouwen. Nee, ik noem geen namen, het is nog zo ver weg, maar ik hoor ze in 2028 wel 'over 25 jaar' zingen (of een Belgisch equivalent daarvoor). Na de klim nog een aantal landelijke wegen met gerst/tarwe/maïs langs de kant naar rust 3 (35,1 km).

Bij deze rust verloor ik mijn pen, toen ik vier kilometer verderop aan een stel Duitsers vertelde dat ik 'journalist' was, schonk een van hen mij belangeloos zijn Haervejen-jubileumpen. Laat deze 'sufferd' nu het papiertje kwijtraken, waarop hij de aantekeningen voor de rest van de dag geschreven heeft! Daarom uit het blote hoofd: langs de bedding van drie beekjes gelopen, nog een vrij groot bosgebied gepasseerd en een uit-

gestrekt heideveld doorkruist. Bij een groot meer, waar ook die Duitsers waren, werd door veel mensen gerust. Vijfhonderd meter voor de finish kwamen we op de verharde weg. Op het eindpunt, de Norre Snede Skole, was het gezellig druk, zo'n Nijmegen-effect, als je vijf dagen hebt gelopen, dan moet de rest ook te doen zijn.

In het nieuwsbulletin werd vandaag vermeld welke nationaliteiten er deelnamen met hoeveel personen. Wij waren gezakt van 3 naar 6. Denemarken en Duitsland zijn altijd 1 en 2, nu waren ten opzichte van 2001 België, Engeland en Noorwegen ons voorbij gestreefd. Totale aantal Nederlandse deelnemers: 12.
WORDT VERVOLGD

MARGRIET

ONZE WANDELLENDE REPORTER

Groene hart pad

Deze week kreeg ik het door mij bestelde boekje van het Groene-hart-pad binnen, dus zodra ik een paar dagen achter elkaar vrij heb vertrek ik naar het westen. De rugzak half gevuld met wat spulletjes voor onderweg, neem ik de trein naar Delft.

Dit pad is een streekpad van 191 km. Het loopt eivormig vanuit Delft, maar er kan natuurlijk ook op andere plaatsen gestart worden, en het is gemarkeerd met geelrood (waarover later meer).

Bij aankomst in Delft wijk ik meteen af van de route om een kopje koffie te drinken op de Markt, om het onlangs gerestaureerde graf van Willem van Oranje te bezoeken in de Nieuwe kerk, en de graven van Piet Hein, Maarten Tromp en de schilder Vermeer in de Oude kerk. Veel marmer, pracht en praal, veel Nederlandse geschiedenis.

Dan worden de stappen gericht naar de natuur. Via het recreatiegebied Delftse Hout, waar ik wandelaars, joggers en vissers zie, gaat de tocht door de polder van Biesland naar Pijnacker. Hier houdt het op met zachtjes regenen (het begint te gieten), en ik ontmoet twee dames die de NS-wandeling Bieslandse bos lopen die over dezelfde route gaat. Bij het station van Pijnacker haken zij af, de schoenen doorweekt.

Voor mij gaat het pad nog verder door de Nieuwe polder, waar veel reigers te bewonderen zijn, naar Zoetermeer waar de wijk Rokkeveen is gebouwd op het terrein waar, in 1992 de Floriade was. Volop water, aal-scholvers, bloemen en tuinkunst. Een nieuwe hoosbui komt uit de hemel, en onder de glazen kap van de Mandelabrug bij het station van Zoetermeer zit ik even droog.

Nu gaat de route met een grote boog via het Westerpark en het Buytenpark om Zoetermeer heen, maar de markering is hier erg slecht en ook de routebeschrijving kan mij niet helpen. Er staan te weinig concrete aanwijzingen in, en na twee rondjes om de voetbalvelden houd ik het vandaag voor gezien. Hoewel dit mijn geboorteplaats is, ben ik al jaren geleden de weg kwijtgeraakt, maar met het kompas gericht op het noorden kom ik weldra aan in de wijk Buytenweg waar ik bij mijn vader een bed en ontbijt vind.

De volgende dag is het vandaar uit niet ver naar de Meerpolder waar ik de route weer oppak.

Het is aan de rand van zo'n grote plaats verbazingwekkend rustig met een weids uitzicht over de lege polder aan de ene, en de Noord Aa aan de andere kant. Langs het pad staat een boom vol spreuwen, die als een soort bommenwerpers naar beneden duiken, waarna zij aan de slootkant weer samenscholen. Tot mijn aan-

wezigheid hen verstoort, waardoor zij gezamenlijk weer de wijk nemen. Wat een zwerm!

Aan het eind van de ringsloot tref ik twee dames uit Wijchen die dit pad lopen, en ook zij vinden dat de markering en routebeschrijving echt tekort schieten. Zij doen het echter wat rustiger aan en al snel zijn ze uit het zicht verdwenen.

Bij boerderij 't Geertje gaat de route over het erf (ik koop er wat kaas) om op het dijkje te komen. Aan het eind daarvan ligt een glibberige balk over een slootje, maar zonder mijn stok durf ik de oversteek niet aan. Gelukkig hoef ik niet ver om te lopen.

Het korte Kerkpad waar ik nu over ga lopen is een asfalt fietspad van een halve meter breed dwars door de weilanden. Boven mijn hoofd vliegen twee Canadese ganzen; de ene kan zijn kop niet houden, de ander lijkt aandachtig te luisteren. Voor mij uit struikelt een tapuit, en als ik te dichtbij kom vliegt hij een stukje verder waardoor zijn witte stuitje zichtbaar wordt.

Door de trilling van mijn voetstappen op deze verende ondergrond worden de kikkers gewaarschuwd, en steeds hoor ik een plons als er weer een in het slootje duikt.

Hierna volgt een wandeling door het langgerekte dorp Weipoort, dat in deze omgeving ook wel 'het profesorenlaantje' wordt genoemd. De klompen in de nostalgische rekken naast de deur zien er ongebruikt uit. Dan gaat het verder in oostelijke richting en ik kom in het natuurgebied De Wilck waar geen honden mogen komen. Na een hek en een eng smal sluisje te hebben overgestoken loop ik tussen de schapen. Er zwemt een vaderzwaan die argwanend naar mij kijkt, en een eindje verderop bevindt zich de rest van dit gezin: moederzwaan met vier pubers en drie kleuters.

Na het verlaten van deze weide mis ik een markering en kom uiteindelijk uit in Zoeterwoude-Rijndijk. Nu moest ik toch het pad verlaten want mijn slaapplek is voor vannacht in Rijnsaterwoude waar mijn broer woont. Dus ik loop langs de Oude Rijn naar Koudekerk a/d Rijn, waar een schattig wit open houten kerktorentje boven de huizen uitsteekt. Vandaar over een mooi fiets-

pad naar Woubrugge, met in de verte de groene spitse toren van Hoogmade.

Onderweg voor de laatste kilometers word ik opgepikt door mijn broer die net van z'n werk komt. Na een heerlijke maaltijd en een wandelingetje langs het Braasemermeer val ik in een diepe slaap.

Op mijn derde wandeldag word ik met de auto weer op de route gezet in de buurt van Aarlanderveen. Hier loopt een smal wandel/fietspad dwars tussen de Nieuwkoopse plassen door. Aan beide zijden riet en zon en kabbelend water. En die geur van water, heerlijk!

Een grappig ophaalbruggetje ligt halverwege. Veel te snel ben ik aan de overkant waar een grote watertoren staat en ik ontdek dat ik m'n boekje ben vergeten. Dan maar hopen op de markering en m'n geheugen. Linksaf gaat het nu langs het kronkelende riviertje de Meije.

In het weiland stapt een trotse ooeivaar rond. En even later zie ik er een aantal in de lucht.

Bij de Meijetuin wil ik koffie drinken, maar dat kan alleen in combinatie met een bezoek aan de tuinen met bijbehorend entreegeld. Dat zou dure koffie worden, ik kan wel zonder.

Een mooi gedeelte loopt over de Hollandse kade door natuurgebied 'de Haeck' waar door Natuurmonumenten ook vaarexcursies worden georganiseerd. Veel futen en meerkoeten.

Vanuit Woerdense Verlaat loopt een leuk smal pad langs de Grecht. Het uitzicht is hier geweldig, de hemel een blauwe koepel, aan de horizon wat witter met hier en daar een spitse toren en wat bomengroen, soms een verdwaald wolkje. Daarna volg ik het pad verder richting Kanis en Kamerik langs de Kamerikse Wetering waar tegenover een boerderij met allerlei kabouters en molens in de tuin, een hele kudde zwanen, eenden met jonkies, en meerkoeten zwemt. Dichterbij gekomen blijken ze allemaal nep te zijn.

Eigenlijk had ik verder langs het jaagpad van de Grecht moeten lopen, maar met gebrekkige markering en vergeten boekje loopt het helaas anders. Uiteindelijk kom ik toch wel in Woerden uit waar mijn wandeling eindigt en waar ik met een tevreden gevoel op de trein naar huis stap.

Wordt vervolgd.

Prachtige wandelweek in Noord-Sauerland

Mirjam Naninck

Op ruim 3 uur rijden van Eindhoven ligt het plaatsje Bad Wünnenberg in het Duitse Noord-Sauerland. Volgens de brochures kun je daar prachtig wandelen, dus boekte ik met 3 andere wandelaarsters een midweek. En we kwamen niet bedrogen uit! Door de verhuurster van ons vakantiehuisje was vooraf een brochure met wandeltochten (in het Nederlands!) toegestuurd en ter plekke waren de bijbehorende stafkaarten aanwezig.

De eerste wandeling, 22 kilometer, voerde ons langs veel groen - bossen met enorm hoge bomen, weilanden met opvallend grote schapen, koeien, stieren en paarden - eerst naar het Pestkerkhof. Een plek in het bos waar 4 eeuwen geleden 400 inwoners van een dorpje begraven werden, ver van de bewoonde wereld, omdat ze aan de pest waren overleden. Er zijn geen grafzerken maar er is een groot gedenkteken en er wordt een stukje geschiedenis beschreven om van te huiveren.... In de middag bereikten we het dorpje Bleiwasche waar we konden genieten van een kop cappuccino. Men vertelde ons dat hier vroeger lood en zink werd gewonnen. Nu herinnert alleen een gedenksteen hieraan. Vanuit Bleiwasche zie je heel veel windmolens in de verte boven op de heuvelrand, met zwaaiende wieken. Van hieruit voerde de wandeling terug naar ons beginpunt. We kwamen geen enkele andere wandelaar tegen: we hadden heel die prachtige natuur voor onszelf, op enkele buizerds na die in de omgeving rondvlogen!

De volgende wandeling bedroeg ook 22 kilometer maar het werden er 3 meer, o.a. omdat we een flink eindje om moesten lopen bij een pad dat door de regen van de laatste weken in een modderpoel was veranderd. (Overigens hadden wij er 5 dagen lang stralend zomerweer.) Weer zo'n mooie tocht: eerst rondom het grote stuwmeer dat 24.000 mensen voorziet van drinkwater. Aan de oevers van dit heldere meer: donkergroene bomen en

struiken. De route leidde ons daarna urenlang door een bos, waar we de beekloop moesten volgen. En wéér kwamen we tijdens de wandeling niemand tegen. Veel vlinders, een wei met oerrunderen, sporen van wilde zwijnen, meertjes, en diverse boomsoorten. Van pijnboom en blauwspaar tot berk, beuk en eik.

We moesten redelijk veel stijgen en dalen want het is een heuvelachtig gebied. Op de top van elke heuvel hadden we prachtig uitzicht en er was meestal ook een houten bankje geplaatst.

Ons viel het verschil met Nederland op: geen weggesmeten papier en etensresten in de bossen, alles was even schoon en netjes. We lazen in onze brochure dat we liepen langs de grens tussen de vroegere vorstendommen Keulen en Paderborn.

Om onze trek in cappuccino weer te stillen weken we in de middag van het wandelpad af en deden 2 extra kilometer naar Bleiwasche (en weer terug het bos in.)

Tegen 6 uur waren we terug in Bad Wünnenberg, deden onze inkopen bij de supermarkt, dronken een donker biertje op een terrasje en liepen het pad -bijna loodrecht omhoog- terug naar ons vakantieadres.

Voor de 3e dag hadden we een tocht van 21 km uitgezocht door een natuurreservaat, vanuit het nabij gelegen dorp Blankenrode. Helaas had één van ons een knieblesure en ze mocht niet meer wandelen van de plaatselijke arts. Dus lieten we die tocht vallen en gin-

gen in plaats daarvan andere bezigheden zoeken. Die waren er genoeg: een kleine sauna die we met ons vier-tjes een middag konden afhuren voor een gering bedrag (met massage voor wie dat wilde), een wildpark met o.a. damherten, een roeivijver waarin zwarte zwanen rustig voortpeddelen, de zgn. 'Leerwandelroutes' = korte wandelingetjes met informatieborden over wat er te zien is (appel- en perenbomen, vogels, insecten, een zonnewijzer met jezelf als wijzer etc.. En, last but not least: het zogeheten 'barveoetspad', uit de leerschool van Dr. Kneipp. Een park waarin je een wandeling van 1 km op blote voeten maakt. Je loopt over allerlei natuurlijk materiaal: boomschors, lei, gras, grove en fijne kiezelstenen, gedroogde koeienmest, houten balkjes, leem, boomstronkjes en - o heerlijk voor je voeten!- een echt modderbad. Het eindigt met een ijskoud beekje en wie wil kan de voeten daarna afwassen onder een pomp met bronwater. Daarna heb je echt een gevoel of je voeten gemasseerd en geolied zijn, en het is ook goed voor de bloedsomloop. Dit pad liepen we dagelijks, de eerste keer roep je af en toe nog "Au" maar daarna is het net zo verslavend als wandelen.... En nog gratis ook.

De laatste ochtend kozen we i.p.v. een korte wandeling voor een skeelerroute van 9 kilometer, rondom het stuwmeer. Dit pad, dat we dus ook bewandeld hadden, is alleen toegankelijk voor wandelaars, fietsers en skeeleraars. Perfect geasfalteerd, licht glooiend, brand-schoon en rondom je die schitterende omgeving. Er wordt rustig geskeelerd en gefietst dus ook voor on-geoefende skeeleraars (zoals ik) goed te doen!

Bad Wünnenberg is overigens officieel een (Kneipp)kuuroord. Overal in het stadje kom je bronnen tegen met drinkbaar, ijskoud bronwater en er staat een grote kliniek. Een lief stadje, mooie (vakwerk)huizen met kleurrijke tuinen (veel rotstuintjes, en rozen in allerlei kleuren), een spierwit kerkje boven in het plaatsje, een oude weertoren, en overal fruitbomen. En nauwelijks toeristen! O ja, en een eigen likeur, die noemt men Meikever-kerosine en wordt verkocht bij... de apotheek. Smaakte prima!

Voor wie een midweekje wil wandelen in een prachtig, rustig gebied en ook de voeten wil verwennen op het barveoetspad kan ik dit gebied aanraden!

Info bij de plaatselijke VVV: 02953-8001 of via internet: www.bad-wuennenberg.de Veel plezier!

Vierdaagse van Nijmegen van 16 juli t/m 19 juli 2002.

Door Piet Royakkers

De zesentachtigste internationale Vierdaagse viel dit jaar samen met de Nuenense Kermis. Gelijktijdig met deze kermis in ons mooie dorp begint het Sint Annagilde, waarvan ik lid ben, aan het nieuwe verenigingsjaar. Als altijd begint dat gildefeest met een H. Mis en daarna een koffietafel. Gezellig onder elkaar wordt er dan wat geschoten, gebuurt en gekaart. Om zes uur volgt dan het worst eten, kortom een heel bijzondere dag voor de gildenbroeders en gildezusters, die met elkaar het gildenbroederschap willen uitdragen.

Het bijzondere aan deze dag was de toekenning en uitreiking van het schildje 'Gildenheer van het Sint Annagilde Nuenen-Dorp' aan pastoor H.Gerrits en het in ontvangst nemen van twee zelfgemaakte nieuwe zilverdrager mantels van Jo Klomp. De pastoor was zeer vereerd met zijn onderscheiding. Hierna werd nog een vendelgroet en een vendelhulde aan de pastoor gebracht. Trots stond de pastoor een paar dagen later met een foto en een verhaal in het plaatselijk blad 'Rond de Linde'.

Jammer genoeg moest ik na de koffietafel en de officiële hulde aan de pastoor, de festiviteiten verlaten om met de sneldienstbus naar Nijmegen te vertrekken.

Om ongeveer 16.00 uur kwam ik in Nijmegen aan, meteen ging ik een blarenkaart halen waarmee ik de gehele week op en neer kon pendelen van mijn gast-adres naar de startplaats op de Wedren. Hierna ging ik mijn startkaart afhalen voor de eerste wandeldag.

Vervolgens reisde ik met de bus naar mijn gastadres: de familie van Beuken, aan de Heijendaalseweg. Ik werd daar zeer hartelijk ontvangen. Na een lekker biertje gingen we om plm. 18.30 uur aan tafel voor een heerlijk wandeldiner. Daarna ging ik mijn koffer uitpakken, en na een kop koffie en nog een borreltje 'jonge klare' ging ik om ongeveer 10.00 uur naar bed.

De eerste wandeldag op dinsdag 16 juli ging over Lent, Bommel, Elst, Valburg, Slijk-Ewijk naar Oosterhout en dan weer terug naar Nijmegen. De Betuwe is een prachtig gebied met al die boomgaarden. We kwamen o.a. ook langs een hervormde kerk in Ressen. Oorspronkelijk stond er een tufstenen kerkje. Tussen 1200

en 1225 werd hier een Romaans schip tegen aangebouwd. De Romaanse toren werd tussen 1225 en 1250 aan de kerk gebouwd. In 1439 werd aan het gebouw een Gotisch koor toegevoegd. Eveneens werd tussen 1525 en 1600 een kapel in Gotische stijl tegen het koor aangebouwd. De kerk staat op een hoog terrein, 'het kerkhof' genaamd, een gebied dat in de ijzertijd (700 jaar voor Christus) reeds bewoond werd.

Ook liepen we over de Waalkade, waar op 20 september 1944, de heldhaftige oversteek van de Waal plaats vond door de '504 parachute infanterie', de '307 Engelse 376 PF ABN IN Coop With' en de '505 parachute infanterie Guarts armoured Div.'. Vele soldaten sneuvelden hier.

Zonder blaren of andere problemen bereikte ik de finish. Bij de familie van Beuken aangekomen dronk ik weer een lekker biertje, waarna we om 18.30 uur aan tafel gingen.

Intussen had Betsy al gebeld, maar omdat ik in bad was, heb ik haar later teruggebeld om haar het nieuws te vertellen dat ik deze eerste dag weer probleemloos gelopen had. Na de gebruikelijke kop koffie en de borrel ging ik weer op tijd naar bed.

De tweede dag, woensdag, stond ik om 5 uur weer voor mijn bed. Na het ontbijt en het klaarmaken van het lunchpakket vertrok ik met de bus naar de start. Vandaag ging de tocht over Alverna, Wijchen, Beuningen en Weurt en dan weer terug naar Nijmegen. Ook dit parkoers, met veel landschappelijk schoon, was prachtig om te lopen. Na van diverse rustpunten gebruik te hebben gemaakt was ik om plm. 16.00 uur weer bij de finish. Het was vandaag een zware dag. Vooral in de namiddag was het zeer warm, maar thuis bij de familie van Beuken smaakte het bier weer opperbest. Na deze vermoeiende dag, die ik toch redelijk goed was doorgekomen, smaakte het diner heel lekker. Ik kon Betsy, die ook weer belde, melden dat ik ook op deze tweede dag de finish weer had bereikt.

Na de koffie en het borreltje ging ik naar bed om uit te rusten voor de 3^e wandeldag.

Op de derde dag volgden we een route over Brakkestein, Malden, Heumen, Mook, Milsbeek en dan over de Zevenheuvelenweg naar Groesbeek. Vooral de Zevenheuvelenweg was erg zwaar. Om ongeveer half vijf was ik weer bij de finish.

Bij de familie van Beuken aangekomen was het bier weer lekker. Na een bad genomen te hebben gingen we om half zeven aan tafel. In het telefoongesprek met Betsy kon ik weer trots melden dat ik zonder blaren deze derde dag goed volbracht had.

Voor de vierde en laatste dag was afgesproken dat Betsy met de trein naar Nijmegen zou komen om de intocht op de Sint Annastraat mee te maken. Vandaag ging de tocht van Nijmegen richting Brakkestein, Hatert, Overasselt, Heumen, Malden en dan over een lange weg naar Nijmegen. Het was zeer goed wandelweer, evenals de voorgaande dagen. Regenjas en paraplu heb ik daarom niet nodig gehad.

Ook vandaag was het weer een prachtige route. Om ongeveer kwart voor twee bereikte ik de laatste controle. Ik werd daarbij gefeliciteerd omdat ik deze Vierdaagse weer volbracht had. Nu moest ik nog 5 km lopen alvorens ik me kon afmelden. Ter hoogte van de van

Houtlaan, hoek Sint Annastraat, werd ik hartelijk omhelsd door Betsy, die mij ook bloemen aanbood. Ook mijn gastvrouw Wil begroette mij met een boeket bloemen.

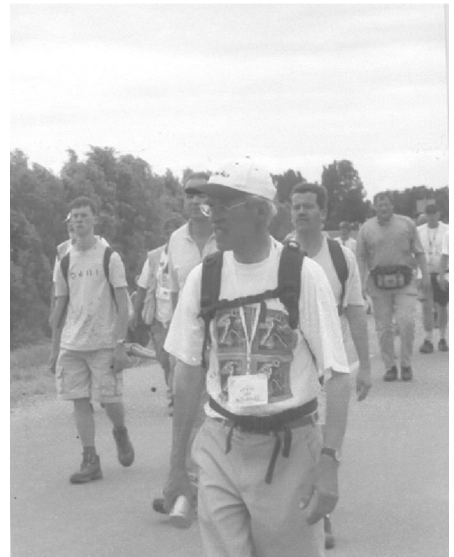
De Sint Annastraat was tijdelijk omgetoverd in Via Gladiola en de mensen stonden rijndik aan weerszijden van de weg om ons toe te juichen. Gesteund door diverse muziekkorpsen liepen we naar het centrum van de stad. Het was ontroerend en indrukwekkend. Overal werden bloemen aangeboden. Om ongeveer drie uur kon ik me op de Wedren afmelden en kreeg ik mijn beloning. Ik had voor de twaalfde keer de Vierdaagse van Nijmegen volbracht. Hierna reisde ik met de bus naar mijn gast-

adres en ging heerlijk in de tuin zitten om uit te rusten.

Na een heerlijke douche en een lekker diner namen we afscheid.

We bedankten de familie van Beuken voor de genoten gastvrijheid en de uitstekende verzorging.

Paul van Beuken bracht ons met de bagage naar de trein. In 's-Hertogenbosch moesten we overstappen op de intercitty naar Eindhoven. Omdat we iets te laat waren moesten we een halfuurtje op die aansluiting wachten. Toen we in Eindhoven uitstapten, troffen we bekenden uit Nuenen die ons hebben geholpen met het dragen van de koffer. We zijn vervolgens met de lijndienstbus naar Nuenen gereden. Om ongeveer 22.00 uur waren we weer thuis. De burens kwamen me nog feliciteren, en onder het genot van een drankje hebben we nog tot in de kleine uurtjes nagepraat over mijn mooie ervaringen tijdens mijn 12e Vierdaagse, die ik tot een goed einde had mogen brengen.

Met Constant-OP STAP

Maashorst wandeltocht

Op woensdag 11 september 2002 organiseerde het Euraudax Comité Schaijk een wandeltocht vanuit restaurant "Nieuw Schaijk" te Schaijk. De start was om 10.00 uur. We wandelden door het natuurpark de Maashorst, het grootste natuurgebied van de provincie Noord-Brabant. Men vindt er 4000 hectare rust en stilte. Het is een afwisselend landschap van bossen, heidevelden, stuifduinen, vennen en beekdalen. Daarom heen

ligt een mooi cultuurlandschap met oude nederzettingen.

Het Ontstaan. Langzaam werkende krachten in de aardkorst veroorzaakten niet zichtbare breuken, waardoor er aardkorstdelen of schollen ontstonden. Schollen worden een HORST genoemd, als zij hoger liggen dan hun omgeving: liggen ze lager dan spreekt men van een SLENK.

Het natuurpark de Maashorst ligt op de noordelijke punt van de grote Peelhorst. Tot zo'n 125.000 jaar geleden, voor de vorming van de Horst, bracht de Maas hier grof grindrijk zand. De ligging op de Horst en door de Maas aangevoerde zand verklaart de naam Maashorst.

Onze wandeling liep door twee begrazingsgebieden, en verder door enkele bosgebieden. Het eerste begrazingsgebied waar we doorheen liepen heet de Brobbelbies.

Hier kunnen runderen en schapen vrij grazen. Voor ons was er ook een verzorgingspost ingericht, waar we de gevulde koek met limonade kregen.

Daarna wandelden we door bossen en later ook langs een meer open gebied naar Zeeland waar in Restaurant De Heische Tip de grote rust was. Na de rust liepen we door de Munse Heide. In dit begrazingsgebied treft men de Kempische heideschapen en de Veluwese landgeiten aan. De schapen worden gehoed door een herder.

Euraudax Midweekherfsttocht te Velp

Op woensdag 18 september 2002 organiseerde Comité Euraudax Gelderland een Midweekherfsttocht vanuit kerkelijk centrum 'Het Rondeel'. De start was om 11.00 uur. Deze tocht werd voor de laatste maal gehouden omdat organisator Rinus Juijn ermee stopt. We wandelden door het oude gedeelte van Velp en langs de plaatselijke begraafplaats. Via de oprijlaan met bomen naderden we Kasteel Biljoen dat tot het Geldersch Landschap behoort. Over Beekhuizen wandelden we daarna naar de Keienberg. Dat is een sterk glooiend terrein met naald- en loofbossen. Door het bosgebied stromen de Rozendaalse Beek en de Beekhuizense Beek. Met name de begroeiing langs de beken is waardevol, met vochtige en droge graslanden en elzenbos. De Beekhuizense Bossen worden druk bezocht door recreanten. Er is een uitkijktoren, de Emmapyramide, en een kampeerterrein. We kregen hier flink wat klim- en dalwerk te verrichten. Inmiddels naderden we de Schaapskooi, waar de rust was. Tijdens de pauze gaf een herderin ons enige uitleg over de kudde waarna ze ons ook demonstreerde hoe met de schapen en honden wordt omgegaan. Na deze interessante pauze kwamen we langs het bezoekerscentrum van Natuurmonumenten, waar we werden gefotografeerd met een beeltenis van Koningin Beatrix op de fiets als achtergrond. Vervolgens liepen we langs 'De Ruif' en door heidevelden met wat klimwerk naar koepel 'De Kaap', waar de rust was. Hierna gingen we door de Onzalige bossen en het Hooglandergebied, waar nog veel Hoog-

In deze twee gebieden, is het in de maanden mei en juni, maar ook later in de zomer, een waar bloementapijt en zit het vol met fladderende vlinders en gonzende insecten.

Vogels als kwartels, geelgors en leeuwerik, maar ook stootvogels zijn hier heel gewoon.

Ergens in een weiland kregen wij verzorging, waarbij ook weer de gevulde koek en limonade aanwezig waren. Hier op deze post werd een wandelaar gehuldigd met een zoveelste gouden arend, Het was Tini Verpoorten uit Berghem. In deze streek bevinden zich ook grote zandafgravingen, die in gebruik zijn als recreatiegebied. Vervolgens wandelden we door weilanden en over asfaltwegen naar de finish.

Het was een mooie maar pittige wandeltocht met veel afwisseling. Het weer was aanvankelijk miezerig, maar later in de middag kwamen er opklaringen. Er gingen van start 36 wandelaars.

landers verblijven. Inmiddels naderden we op een parkeerplaats bij de brandtoren bij het Rozendaalse Veld en Rhederheide. Na de verzorging trokken we door een zandverstuivingsgebied en langs de Emmapyramide, die we beklommen.

De natuurgebieden, die we doorkruisten, zijn gesitueerd in het Nationaal Park De Veluwezoom, dat een van de grootste aaneengesloten natuurgebieden van Nederland is. Men treft er een afwisselend landschap met uitgestrekte naaldbossen, loofbossen en heidevelden aan. Tevens zijn er zandverstuivingen, landgoederen en landbouwgronden. Reeds in 1911 werd een begin gemaakt met de verwerving van onderdelen van de Veluwezoom. In 1930 werd het bos- en heidegebied als eerste in Nederland de benaming Nationaal Park waardig geacht. Opvallend is de hoge ligging van het Nationaal Park Veluwezoom. Met een hoogste punt van 110 meter boven NAP behoort Veluwezoom tot de hoogste gebieden van Nederland (alleen de heuvels in Zuid-Limburg zijn hoger). Het is grotendeels in de voorlaatste ijstijd gevormd, waarbij het landijs een paar forse stuwwallen opdrokte.

Door villawijken van Velp kwamen we terug bij de finish.

Het was een mooie en pittige wandeltocht en het weer was goed. Er gingen van start 63 wandelaars. Na afloop van de wandeltocht werd er aan de organisator Rinus Juijn een afscheidscadeau aangeboden (een schrijfmachine) en daarna werd er een receptie gehouden.

Met Euraudax Flevoland vanuit Lelystad

Door: Coos Verburg en Henri Floor

www.henrifloor.myweb.nl

Als je voor de eerste keer een wandeltocht gaat lopen in Lelystad, dan denk je niet meteen aan wilde zwijnen, visotters, ooievaars of herten, die je daar kunt zien. Wij zagen die wel, maar om bij het begin te beginnen: op zaterdag 24 augustus 2002 organiseerde Euraudax Flevoland in samenwerking met Stichting Perípatoo een 50 km wandeltocht vanuit Lelystad. De start was vanuit de kantine van Sportpark Langezand.

Bij de start werd één minuut stilte in acht genomen vanwege het overlijden van de erevoorzitter van Euraudax Nederland, de heer Joop Wissink, op 30 juli 2002.

De naam Perípatoo verwijst naar de Griekse oudheid. In 336 vóór Christus stichtte de filosoof Aristoteles een eigen school, genaamd het Lyceum. Omdat hij en zijn opvolgers de gewoonte hadden al rondwandelen in de tuin van het Lyceum les te geven, werden zij de peripatetici (wandelaars) genoemd. Perípatoo betekent letterlijk (filosofisch) rondwandelen. Wandelaars anno 2002 doen in feite niet anders. Tijdens een wandeltocht ontstaan vaak de beste ideeën en wordt de zin van het bestaan besproken. Zaken, waarvoor in het dagelijkse leven nauwelijks tijd wordt genomen.

We verlieten het sportpark en dwaalden gauw daarna over fietspaden door bossen. Af en toe zagen we bebouwing. We staken de "Zuiderzeebrug" over en even later liepen we onder een spoorlijn door. Nu betraden we het Zuigerplasbos. Daarna liepen we verder naar de Sluisbrug over de N302 verkeersweg. Over het

Het Zuigerplasbos

Zeven Provinciënplein liepen we naar de Bataviawerf. Hier is een groot koopcentrum omringd door een metselwerk gelijkend op een vesting, compleet met gaten

in de muren waaruit kanonnen zichtbaar waren. Bij het Markermeer hielden we een paar minuten stil en bewonderden het fraaie VOC-schip. Dit schip is een replica van schepen die vroeger onder de vlag van de Verenigde Oost-Indische Compagnie voeren. Op een scheepswerf was een nieuw schip in aanbouw, De Zeven Provinciën.

Batavia Stad is de naam voor het aan de kust van het Markermeer gelegen deel van Lelystad. Hier liggen een aantal museale instellingen en het Batavia Stad Outlet Shopping -dorp bijeen. Sinds begin 2001 werken deze instellingen samen onder de naam 'Batavia Stad'. Naast de Bataviawerf is gelegen Batavia Stad Outlet Shopping, het eerste factory outlet village in Nederland. Batavia Stad is gebouwd in de vorm van een 17de-eeuws vestingstadje en herbergt meer dan 50 winkels die fabrieksrestanten met hoge kortingen direct aan de consument aanbieden.

Op de Batavia Werf komt de Nederlandse Scheepshistorie weer tot leven. De beroemde replica van de Batavia is hier te bezichtigen en momenteel wordt gebouwd aan een replica van 'De 7 provinciën'. Daarnaast vind je hier het Nationaal Scheepshistorisch Centrum, waar scheeps- en onderwaterarcheologie centraal staat. Er zijn zelfs complete scheepswrakken te bezichtigen.

Het Nieuw Land Poldermuseum vertelt het fascinerende verhaal van het leven met en de strijd tegen het water in

het IJsselmeergebied: prehistorische bewoning, dijkbouw, droogmakerijen en het grootste inpolderproject

ooit, het Zuiderzeeproject. Speciaal voor kinderen is het project Spelen met Water. In een reusachtige maquette met water kunnen kinderen spelenderwijs kennismaken met dijkbouw, rivierbeheer en polderbemaling.

Nu volgden we een tijdlang de Oostvaardersdijk. Hier vandaan hadden we uitzicht op het Markermeer. We passeerden enige havens, waaronder de Kamperhaven. Bij de Jachthaven Lelystad-Haven verlieten we de Oostvaardersdijk. Nu kwamen we langs de oudste woonhuizen van Lelystad. Door de Sluistunnel bereikten we een verzorgingspost op 9 km.

Na de rust volgden we een tijdlang de Lage Dwarsvaart, een breed kanaal. Vervolgens zetten we koers naar het grote bosgebied Hollandse Hout. Daarbij kwamen nog langs een camping en een afgerasterd gebied met runderen, waaronder stieren. Op 16½ km was de tweede verzorgingspost aan de Torenavalkweg

We staken de Lage Dwarsvaart nogmaals over en volgden deze vervolgens tot aan het spoorwegviaduct. Bij het viaduct zaten verscheidene vissers te vissen. Daarna voerde ons pad 2700 meter langs de spoorlijn naar Lelystad. We liepen hier over een graspad. Hier was duidelijk te zien dat bij de aanleg van dit gebied uitgegaan was van bewoning. Om de 800 meter was er een viaduct onder de spoorlijn. Zelfs een (nog) niet opgeleverd spoorwegstation was zichtbaar (NS-station Lelystad-Zuid). We kwamen langs een akker waar heel veel uien op het land lagen. Omgerekend lagen hier zoveel uien, dat ze een grondgebied van 5000 vierkante meter zouden beslaan. Ter hoogte van de Penitentiare Inrichting Lelystad, maar dan aan de andere kant van de spoorlijn, was een verzorgingspost, nu op 24 km. Nu volgde een wat minder mooi stuk. Daarbij liepen we op korte afstand van de Larserdreef, een vierbaansweg. Verderop kwamen we langs een winkelcentrum (Palazzo). We staken de Lage Vaart over ter hoogte van de samenvoeging van de N309 met de N302. Na de genoemde brug overgestoken te hebben, liepen we er volgens ook nog eens onderdoor. Daarna liepen we achtereenvolgens langs de Lage Vaart en de Larservaart. Nadat we onder de A6-snelweg waren doorgelopen volgde een smal graspad. Bij de Meerkoetenweg uitgekomen staken we de Larservaart over. Nu hadden we even wat meer last van de regen. Maar de paraplu was nu een waardevol voorwerp om bij je te hebben. Voordat we bij drie grote totempalen het Natuurpark zouden betreden, liepen we naar een boerderij met een grote schuur. Hier hadden we een grote rust van 40 minuten op 31 km. We kregen hier soep, champignonsoep of kippensoep naar keuze.

Vervolgens een lunchpakket met drie broodjes. Mede omdat er minder deelnemers waren dan verwacht, konden we extra broodjes krijgen. Ter afsluiting kregen we nog vla toe.

Natuurpark Lelystad kan gezien worden als een kruising tussen een natuurgebied en een wildpark. In het bijna 400 hectare grote gebied leven vele bijzondere en bedreigde diersoorten in een natuurlijke omgeving. Het gebied is zo groots opgezet dat bezoekers

Natuurpark Lelystad

elke keer een nieuw avontuur beleven. Een ontmoeting met een Pater Davidshert, een grazend Przewalskipaard, wilde zwijnen, ooievaars, otters of een knagende bever behoort tot de mogelijkheden. Maar als bezoeker komt u nog veel meer diersoorten tegen.

We liepen naar de drie grote totempalen terug en betraden nu het Natuurpark. Na een restaurant kwamen we bij een gebied waar otters leven. We zagen hier maar liefst 5 otters. Verderop sloegen we op een kruising linksaf. Op ons pad rechtdoor stonden 2 ooievaars op het pad. Verderop zagen we nog 3 nesten van ooie-

vaars. Op één nest zaten 3 ooievaars en op een ander nest zat 1 ooievaar. Nog weer verderop kwamen we langs een gebied waar wilde zwijnen vertoefden. Hier zagen we 10 wilde zwijnen. Als klap op de vuurpijl kwamen we tenslotte langs een gebied waar herten leefden. Hier zagen we in totaal 30 herten. Daarbij waren 6 herten die een heel groot gewei hadden. We verlieten het Natuurpark weer. Over de Dronterweg liepen we onder de A6-snelweg door en onder de brug over de Lage Vaart hadden we een rustpost op 38 km.

We staken de Lage Vaart over gevolgd door het Gelderse Diep. Nu dwaalden we een tijdlang door bosgebied Het Gelderse Hout overgaand in het Oostrandpark. Op 44 km was nog een laatste verzor-

Het Gelderse Hout

gingspost. We bevonden ons nu in bosgebied het Overijsselse Hout. Na 9¼ uur lopen bereikten we de finish. De officiële afstand bedroeg 49,98

km. Er waren 31 deelnemers. Het was een mooie tocht geworden met verrassend veel bos. De organisatie en de verzorging zaten prima in elkaar. Deze tocht is beslist een aanrader.

Belevenissen tijdens twee Vierdaagsetochten, door: Inge van Egmond

De Nijmeegse Vierdaagse 2002

Maandag 15 juli. Kees en ik zijn om 06.30 uur opgestaan zodat we ruim de tijd hadden om ons voor te bereiden voor vertrek naar Nijmegen. Om 8.00 uur was het dan zover dat we konden vertrekken. Piet de Ruijter zou wat later komen, want die moest eerst nog langs Sjaak. We hadden afgesproken dat we elkaar om 9.30 uur bij een bepaald restaurant zouden ontmoeten. Hier herleefden weer 'oude tijden', zoals jaren terug toen we nog met de bus naar Nijmegen gingen. Nu waren we met z'n vieren: Piet, Sjaak, Kees en Inge.

Rond twee uur meldden we ons bij 'De Ganzenheuvel'. Daarna gingen we naar De Wedren om de startkaart op te halen. Vanaf De Wedren zijn we naar het Centrum gewandeld, waar het gezellig was. Ik heb ook nog een boel kaarten verstuurd. Tot slot hebben we nog een terrasje gepikt en gingen daarna op tijd slapen, maar ja, Kees moest eerst nog wat zeuren!

Dinsdag 16 juli. Het was heerlijk weer om te lopen. Ik ging op de dertig. Bij de start was het een chaos van mensen die allemaal tegelijk weg wilden. Kees liep zijn 18^e Vierdaagse en ik ging voor de 4^e keer van start. Ik liep samen met Maya, dat was heel gezellig. Wij hebben onze ogen uitgekeken en voelden ons heel blij. Leuk toch!

Onderweg ontmoette ik Kees en Piet in Elst, waar alle afstanden bij elkaar komen..

Op deze 1^e leuke wandeldag kwam ik omstreeks 15.30 uur aan de finish.

Woensdag 17 juli. Ook op de tweede dag liep ik samen met Maya. We gingen samen naar de start waar het nu veel rustiger was en alles sneller verliep. We vertrokken om 7.30 uur en om 9.40 uur waren wij bij De Sprong. Daar vonden wij het wel leuk, maar na een poosje moesten we toch weer doorlopen. Nu gingen we naar Wijchen, waar we Sjane en Henk, Annette en Annabel troffen. Die had ik al veel jaren niet meer gezien. Die ontmoeting vond ik wel leuk, we hebben echt mooie herinneringen opgehaald. Maar ook gezongen en plezier gemaakt.

Op deze dag kwamen we om 16.10 binnen. Het was een heel leuke dag.

Donderdag 18 juli. Dit was de derde wandeldag en die heet de dag van Groesbeek. Ik vind dit toch wel de mooiste dag van de 4Daagse. We lopen dan van Malden naar Groesbeek. Ook zijn hier de Zevenheuvelen waar we niet zo veel van gemerkt hebben. Maya en ik hielden er goed de pas in en we hebben maar een keer gerust, dat was bij De Zwaan. Theo gaf ons nog een bakje

koffie, leuk toch! Wij kwamen rond 14.45 uur binnen. Het was een leuke dag.

Vrijdag 19 juli. Dit was de laatste dag van de Nijmeegse Vierdaagse. Ik stond al om 7.20 uur klaar voor de start, met een fles frisdrank voor onderweg. Maya en Cloudia hadden mij niet gezien. Ik ben toen om 7.35 uur maar alleen van start gegaan. Ik trof Maya en Cloudia bij de grote tent en toen hebben we toch nog gezellig samen gelopen. Het weer was heel mooi en iedereen was weer blij. Dat is toch leuk om te zien. Bijvoorbeeld een politieagent die zo gek is als een deur, is dat niet schitterend om te zien!!!

We waren om 13.15 uur in Malden bij de Molen, waar we traditioneel komen. Maya en Cloudia zijn toen doorgelopen. Ik heb er ruim een uur gezeten. Kees en Piet waren erg laat in vergelijking met de andere dagen. Maya en Cloudia vertelden dat ze al om 14.30 uur binnen waren. Ik kwam om 16.00 uur binnen. Ik heb een mooie, leuke dag gehad en was helemaal niet moe. Om 17.00 uur ben ik naar De Ganzenheuvel gegaan samen met Kees.

15^e Heuvelland Vierdaagse

Donderdag 8 augustus. Op deze dag begonnen Kees en ik aan onze eerste Heuvelland Vierdaagse. Het was goed wandelweer. Kees ging op de 42 km en ik was echt op vakantie en deed maar 14 km. Het was een pittige tocht, in de stijl van de OLAT-wandelingen. Het parkoers was ook goed gepijld.

Kees ging al om 7.00 uur van start en ik begon pas om 8.45 uur aan mijn wandeling.

We hadden ook een mooi hotel aan de Mijweg en van auto's hadden we helemaal geen last. De afstand van ons hotel naar start en finish was maar 750 meter. Op de eerste dag was ik al om 13.30 uur binnen. Ik kon toen nog lekker relaxed badderen en zo. Leuk toch! Kees kwam ergens tussen 16.00 en 17.00 uur binnen.

Vrijdag 9 augustus. Op deze 2^e wandeldag was het wederom goed wandelweer. Kees ging natuurlijk weer op de 42 km en hij vertelde later dat het weer erg pittig was geweest. Ik ging net als donderdag op de 14 km. We kwamen door Meerssen, waar een mooie Basiliëk staat. Ik heb daar even de tijd genomen om naar binnen te gaan.

Kees was al om 7.00 uur vertrokken en ik pas rond 8.45 uur. Ik was om 13.00 uur weer aan de finish. Omstreeks 13.30 uur begon het te regenen, beter gezegd: te plenzen, het was niet mooi meer. De wandelaars op de 28 en 42 km zijn dan ook heel erg nat geworden, maar ja, dat zijn de zgn.

Wij zijn daarna nog met z'n allen heerlijk gaan eten. De anderen van het groepje moesten toen naar De Sprong in Wijchen om de spullen op te halen. Bert had mijn bed al meegenomen naar Breda, daarom sliep ik die nacht op een mat, maar gelukkig wel vast.

Zaterdag 20 juli. Kees en ik waren nog de enigen op de zaal. We konden op ons gemak ontbijten. Miranda en Cornee kwamen ook nog even naar De Ganzenheuvel, maar die vertrokken om 10.30 uur weer naar huis. Zij namen ook onze tassen en het luchtbed van Kees mee naar Breda. Piet kwam keurig op tijd en rond 11.00 uur konden we vertrekken. Vroeg in de middag kwamen we thuis, ik ging snel naar de kapper en Kees ging naar de stad. Hij had een bos bloemen voor Maya gehaald en ik kreeg ook een mooie bos bloemen. Rond 18.00 uur zijn Kees, Piet en ik heerlijk gaan eten Chouchous op de Markt en zo was dat ook nog een leuke dag.

Langs deze weg willen Kees en Inge OLAT nog bedanken voor de prima overnachting in De Ganzenheuvel en het gezellige verblijf aldaar.

bijkomstigheden van de wandelsport. In ons mooie hotel mocht Kees daarom na afloop ook even in het bubbelbad.

Zaterdag 10 augustus. Vandaag wilde Kees eigenlijk samen met mij gaan lopen, en het rustig aan doen. Omdat de 28 km langs ons hotel kwam zijn we hier ook samen van start gegaan. Kees vond het parkoers echter weer zo mooi dat hij besloot toch maar verder op het 42 km parkoers te gaan lopen.

Omdat ik maar 14 km hoefde was ik vandaag al om 11.30 uur binnen. Vroeg in de middag ben ik nog wat kleine boodschappen gaan doen en ben toen nog even in ons bubbelbad gedoken.

Tegen 15.00 uur was ik weer terug bij de grote tent en het startbureau.. Hier heb ik een heerlijk karbonaadje met stokbrood gegeten.. Kees kwam pas om 17.00 uur binnen, maar we hadden alle tijd want we eten in ons hotel pas om 19.30 uur.

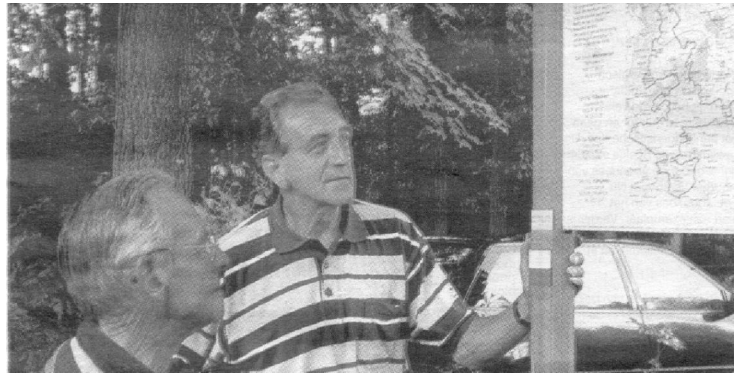
Zondag 11 augustus. Alweer de laatste dag. Kees begon weer gewoon om 7.00 uur aan zijn 42 km. Ik bleef nog even liggen in het super de luxe hemelbed. Na eerst te hebben genoten van een goed ontbijt ging ik tegen 8.30 uur naar het startbureau om mijn laatste 14 km te gaan wandelen. Onderweg ging m'n telefoon, en ik dacht dat is Kees van Gils. Maar nee hoor, het was Cornee. Rond 10.30 uur was ik bij de rustpost. Cornee en Miranda hadden hier op mij gewacht, en dat vond ik toch wel leuk. Om 11.20 uur gingen we weer verder en ik ging met hen op de 28 km. Het was prachtig weer en er was ook goed gepijld. Bij de 2^e rustplaats in Gulpen lieten we onze kaart afstempelen op een terras. Het was 13.30 uur en plotseling zagen we Kees zitten. Kees besloot om verder met ons mee te wandelen en rond 16.45 uur kwamen we aan de finish.

GRAAF VAN HORNEPAD LAAT ZIEN WAT REGIO WEERT AAN NATUURGEBIEDEN HEEFT

Door Winnie van Oorschot - De Trompetter -

Weert – Bij de 77-jarige Thieu van den Kerkhof zit het wandelen in het bloed. Nog dagelijks wandelt hij vele kilometers en doet hij mee aan georganiseerde lange afstand-wandelingen van zo'n 40 km per dag. Thieu heeft er geen moeite mee.

'We waren thuis met elf kinderen en nog inwonende familieleden. Door mijn vader moest hard gewerkt worden om brood op de plank te krijgen. Een fiets was een weelde en dus werd er meestal te voet gegaan. Daarbij hielp ik mijn peetoom vaak. Hij werkte graag in de natuur en samen trokken we er wel eens op uit voor een lange wandeling. Wanneer anderen na de kerk gingen kaarten in het café, ging ik liever een lange wandeltocht door de natuur maken. Ik ging speciaal naar de vroegmis zodat ik er daarna nog tijd genoeg voor had.'

Kick

'Een lange afstand overbruggen geeft je een kick,' vervolgt Thieu van den Kerkhof die net een vierdaagse lange afstand gelopen heeft, met iedere dag 42 km in de benen. 'De Nijmeegse Vierdaagse loop ik echter niet. Dat is veel te veel massaal. Ik zoek de natuur op, met een paar anderen en doorgaans gewoon alleen. Dan ben je in alle rust aan het genieten van de dingen die gebeuren. Zo zag ik onlangs een roofvogel die vlak bij me op zijn prooi dook.'

Onbekend

In de hele regio is er geen wandelpad te vinden waar de voeten van Thieu niet overheen zijn gelopen. Hij vindt het jammer dat een grote groep Weerternaren alleen de IJzeren Man en de Weerter bossen of de Tungeler Wallen en Laurabossen als wandelgebied kent.

'Terwijl we in de regio zoveel meer natuurwandelingen kunnen maken. Maar als je het hebt over het Wijfelterbroek, de Abeek, de Moeselpeel dan hebben ze daar veelal nog nooit gewandeld.

Met het Graaf van Hornepad, een rondwandeling rondom Weert, maak je kennis met het hele natuurgebied in de regio. Zoals onder meer de omgeving van de Moeselpeel, de Roekespeel en Kranggebied, Stramproy met het aangrenzende gebied in België onder meer Staatsbos Grootbroek, de Laurabossen, Altweerderheide, Boshoverheide, de Weerter bergen en bossen, de IJzeren Man en Laar. Maar als ze de geelblauwe sticker zien met: Graaf van Hornepad rondwandeling 95 km, schrikken ze daar wel even van terug. Alleen de doorgewinterde lange afstandwandelaar begint daaraan. Toch berust dit op een misverstand. Het traject is heel goed in delen te wandelen. Het is daarbij zelfs mogelijk hetzelfde pad heen en terug te lopen, daar is de bewegwijzering op afgestemd. Je hebt wel het boekje nodig. Hierin staat de route met elf topografische kaarten. Je kunt een wandeling gemakkelijk zelf bepalen of van het aangegeven pad afwijken omdat ook alle andere weggetjes en paden erop staan. Maar je

'Het werpt een hoop stress van je af als je een hele dag gewerkt hebt,' vervolgt zijn jongere broer Cor. 'Ik doe nog aan hardlopen bij de atletiek vereniging, maar door blessures kon ik dat lange tijd niet. De vereniging organiseert twee maal per week een wandelinstuif. Ik ging langere wandelingen maken om mijn conditie op peil te houden. Maar de expert daarin zit naast me,' wijzend naar Thieu.

kunt je ook naar de plaats laten brengen waar je de route wilt starten en op een bepaald punt weer laten ophalen.

Ook kun je een wagen naar de eindbestemming brengen zodat je van dat punt af weer terug kunt rijden. Maar dat kun je alleen met hulp van familie of vrienden. Bij bijna ieder horecabedrijf langs de route staat een bord over het Graaf van Hornepad.'

Cor van den Kerkhof: 'De bekendheid van het gebied Tungelroy, Stramproy en Altweerderheide buiten de Tungeler Wallen blijkt niet groot. Althans, de door de wandelsportvereniging OLAT aangegeven paden worden niet bewandeld. Dat zien we aan de paden en we merken het als we de route zelf lopen. Je komt niemand tegen. Toch is het een prachtig deel van de natuur. Rijk gevarieerd.

We willen dat deel echt promoten bij de wandelaar. Met zeven vrijwilligers houden wij de wandeling in ere. We controleren de paden, ruimen overwoekerende brandnetels op en maaien waar nodig.

Bij de gemeente hoeven we daarvoor niet aan te kloppen. De OLAT heeft wat mogelijkheden om aan subsidie te komen. Zo kunnen we de stickers, verf en paaltjes betalen. Van de opbrengst van de boekjes wordt ook een deel betaald en daarvan worden ook weer nieuwe gedrukt. Zodra situaties zich wijzigen moet je zorgen dat dit ook in de beschrijving verandert.'

De wandelroute begint officieel bij het station in Weert met de wandeling naar de Leukerbeek. Wie de route blijft volgen of de volgende dag vervolgt, gaat vanaf de Leukerbeek naar de Pelmersheideweg. Deel drie voert naar de Heltenbosbrug en vervolgens naar de Abeek. Thieu van den Kerkhof: 'Je kunt naar dit deel van de route ook met de bus (74) of treintaxi. In dit deel is het bijzonder dat de route in België alleen met blauwe strepen gemarkeerd staat. In België mogen we geen blauwgele markering gebruiken. Zodra je weer in Nederland bent, zie je deze weer verschijnen.'

Van de Abeek gaat het verder naar grensmaal 163 en de Laurabossen en de IJzeren Man. Daarna naar de Meemorteldijk, Maarheezergrensweg, viaduct A2 en weer naar het station. Elk deel van de wandelroute wordt aangegeven in kilometers. Wie een tochtje van 5 km bijvoorbeeld al genoeg vindt, kan de route nemen van grensmaal 163 naar de Laurabossen. Maar je moet nog wel terug naar je startpunt.

Wie de hele route van 95 kilometer heeft gelopen, kan zijn stempelkaart inleveren en ontvangt een oorkonde en een wandelboekplaatje.'

OLAT heeft inmiddels vijf lange-afstandsroutes en een zesde is nog in ontwikkeling. De eerste opzet van de OLAT was gericht op het trainen van de Kennedytocht (80 km). In Olland - St.-Oedenrode - werd de wandelsportvereniging OLAT (Ollandse Lange Afstand Tippelaars) in 1967 opgericht. Vanaf eind jaren zeventig begon de vereniging zich ook op de recreatieve wandelaar te richten. De eerste wandelweg werd in 1982 geopend. In Weert ontstond eind 1992 de idee om een wandelpad te maken. Er bleek toen al een fraaie route door Piet Hermans uitgestippeld te zijn. Deze vormde de basis voor het Graaf van Hornepad.

Wie op plaatsen een te grote groei van brandnetels tegen komt, of ander ongemak treft, kan zich in verbinding stellen met Thieu van den Kerkhof tel.: 0495-535580.

Voor informatie over OLAT-wandelroutes kan men terecht bij: Theo Tromp tel.: 0495-450325 of bij Francien van de Laar 0499-471298.

35 jaar OLAT in vogelvlucht opgetekend door: Theo Tromp

Door OLAT-Nieuws aangeboden bij gelegenheid van het 35-jarig bestaan van OLAT

In 1967 besloot een aantal actieve wandelaars uit de omgeving van de plaats Sint-Oedenrode in het kerkdorp Olland in café Rijken-Toelen een Wandelvereniging op te richten. Zij trainden gezamenlijk voor de vele Kennedymarsen in de omgeving. Als doel hadden zij trainingstochten en ook zelf een Kennedymars te organiseren.

Zij richtten de wandelsportvereniging OLAT (Ollandse Lange Afstand Tippelaars) op 23 november 1967. Dit was de officiële start. De leden van OLAT beoefenen alle takken van de wandelsport. Van korte tot lange afstanden (10 km tot meer dan 200 km), recreatief tot wedstrijdwandelen, georganiseerde tochten en wandelwegen.

Aantal leden per 30 september 2002: 687

1967

*In oktober, november (voor de oprichting van OLAT) en december worden wilde tochten over 42,2 km gehouden. In december werd gewandeld bij een temperatuur van -27 graden.

*Op 23 november 1967 wordt in café Rijken-Toelen in Olland de wandelsportvereniging O.L.A.T. (Ollandse Lange Afstand Tippelaars) opgericht.

1968

*De winterserietochten worden 's nachts gewandeld en de tocht van maart is 50 kilometer.

*In mei organiseert OLAT haar eerste Kennedytocht met 109 deelnemers.

*Cornelis van Montfort, een van de oprichters van OLAT, slaagt erin de 100 EM in Bristol te voltooien en wordt de eerste OLAT-Centurion. Hierdoor groeit het plan om ook de eerste 100 EM op het vaste land van Europa te organiseren. Wel op een iets andere basis:

1) De deelname staat open zowel voor vrouwen als voor mannen.

2) Ook zonder KNAU-licentie is iemand in staat 100 EM te wandelen.

3) Niet elk jaar organiseren, maar om de 3 of 4 jaar om ook andere organisaties de kans te geven dit evenement te organiseren.

*In september wordt voor de eerste maal de Marathonnachttocht over 42, 50 en 60 kilometer georganiseerd.

1969

*Tijdens de winterserietocht van januari over 45 kilometer vallen 43 van de 52 deelnemers uit.

1970

*OLAT wordt 2e tijdens de teamkampioenschappen van de NLAWB. De trainingen hiervoor worden gehouden in Rooi rond 'Santo Anno', de boerderij van voorzitter van Montfort.

*In augustus wordt een 50 kilometer prestatietocht in het kader van het Sportweekend van Sint-Oedenrode gehouden.

1971

*OLAT wordt 3e tijdens de teamkampioenschappen.

*Van de NLABW krijgt OLAT geen toestemming om in 1972 een tocht van 100 Engelse Mijlen te organiseren. Met een tocht van 100 km moeten we eerst bewijzen dat wij in staat zijn zo'n evenement aan te kunnen.

1972

*Met steun van de voorzitter van s.v. de LAT, Jan de Vos, wordt een tocht van 100 kilometer georganiseerd. Op deze 100 kilometer starten 24 deelnemers waarvan er 21 de tocht uitlopen.

*De winterserietocht van maart, over 50 kilometer, wordt voor het eerst overdag gewandeld.

*Ook dit jaar wordt OLAT 3e bij de teamkampioenschappen.

1973

*In 1973 wordt de eerste 100 EM met 34 wandelaars georganiseerd in Sint-Oedenrode: 22 deelnemers op de 100 km en 36 deelnemers op de 80 kilometer.

1974

*OLAT behaalt de tweede plaats bij de teamkampioenschappen.

*Naast de afstand van circa 45 kilometer wordt voor het eerst tijdens de winterserie ook een 20 kilometer afstand gewandeld.

1975

*Vanaf januari wordt het OLAT-Nieuws maandelijks uitgegeven als opvolger van een maandelijks nieuwsbrief.

1976

*16 OLAT-leden nemen deel aan de Vierdaagse van Nijmegen en 5 leden wandelen de Apeldoornse Vierdaagse.

1977

*OLAT sluit zich aan bij het IVV, later Nederlandse Federatie van Volkssport.

*In januari verschijnt het bekende OLAT-Mannetje 'Appie Happie' op ons maandblad, na toestemming van de maker Dick Bruynestein.

*Tijdens het tien jarig bestaan wordt versie twee van het Internationaal Wandelevenement gehouden, naast de lange afstanden worden er ook 2 korte afstanden over 30 en 15 kilometer gehouden totaal 289 deelnemers. Op de 100 Mijl starten 71 deelnemers. OLAT-lid Bert Timmermans wordt derde met 19.49.08 achter Koos van der Heijden en Manfred Loch. Theo Tromp wordt met 20.33.30 uur vierde. OLAT wint de teamprijs.

*Naast dit evenement organiseert OLAT jaarlijks haar winterserie de Marathon nachtwandeltochten.

*OLAT organiseert een groepsreis naar de 100 EM te Bristol in Engeland met 9 personen w.o. 6 wandelaars: Louis Oostvogels, Cor van de Heijden, Jac Arts, Bert Timmermans en Kees Bastiaanse klasseren zich.

1978

*Na een turbulente buitengewone ledenvergadering komt Theo Tromp in het bestuur, als secretaris en redacteur. Ook worden de parkoersen van overwegend verhard onverhard en

ook de verzorging wordt uitgebreid met soep en brood. Jaarlijks wordt er op een van de winterserie wandeltochten boerenkoolstampot met een stukje worst aangeboden aan de deelnemers.

*Ook wordt er in dat jaar een groepsreis naar de 100 EM in Engeland georganiseerd, ditmaal gaat het naar Leicester-Skegness met 9 personen w.o. 5 wandelaars: Theo Bakker, Theo Tromp, Klaas Bakker, Jac van Steen, Joop van Hoeff en Louis Oostvogels klasseren zich.

1979

*In februari doen de snelwandelaars Jan Cortenbach, Bert Timmermans, Adri van Rooij en Theo Tromp mee in een TV-uitzending van de P.T.Tedshow ter gelegenheid van de invoering van de postcode.

*De benaming Continental-Centurion ontstaat en wordt reglementair vastgelegd.

*Wederom is er een groepreis naar Engeland met 12 OLAT-leden aan de start. De tocht wordt uitgelopen door: Cor van der Heijden, Louis Oostvogels, Jac van Steen, Klaas Bakker, Alex Wijsman, Jac Arts, Theo Tromp, Jac Coolen, Cees Bastiaansen, Piet de Ruyter en Wim Bakker.

*De eerste jaren wandelen OLAT-leden met een KNAU-licentie van Fortuna'67 op Centurion wedstrijden, maar in oktober 1979 sluit OLAT zich aan bij de KNAU.

*OLAT organiseert de Centurion bijeenkomst in Sint-Oedenrode.

*Hans Hoek is de schepper van de bekende OLAT-pijlen, die nu door vele verenigingen in het land gebruikt worden.

1980

*13 januari organiseert OLAT haar eerste officiële wedstrijd over 10 kilometer in Sint-Oedenrode.

*Van 30 maart t/m 3 mei wandelen drie OLAT-leden: Bert Timmermans, Theo Bakker en Theo Tromp van Parijs naar Schoonhoven in 5 etappes van resp. 130, 100, 100, 90 en 80 kilometer. De totale afstand van 500 kilometer wordt afgelegd met een snelheid van minimaal 8 kilometer per uur. In de verzorging zit Wilma Timmermans.

*OLAT krijgt haar shirt en trainingspakken met het bekende OLAT-mannetje.

*Ook worden er Kennedy-vrienden spelden geslagen voor deelnemers aan de 50 Engelse Mijlen.

*Cornelis van Montfort legt zijn voorzitterschap neer en Theo Tromp neemt als vice-voorzitter zijn taken over.

*Voor de derde maal wordt de Continental-Centuriontocht georganiseerd en besloten wordt om die voortaan jaarlijks op het programma te zetten.

*Wederom een groepsreis naar de 100 EM in Engeland, met tien wandelaars. Geklasseerd hebben zich: Piet van Leur, Cor van der Heijden, Constant Dedel (Centurion 700), Bert Timmermans, Jac van Steen, Klaas Bakker, Louis Oostvogels.

*In oktober starten 5 teams op een 24 uur estafette. Zij behalen daar de 2e, 3e, 4e, en 5e plaats in het algemeen klassement.

*Er wordt een hoorzitting gehouden i.v.m. de viering van 750 stadsrechten van de gemeente Sint-Oedenrode. Het idee ontstaat om een rondweg te maken.

*In november wordt Ben van der Velden als voorzitter gekozen en Jan van de Ven wordt penningmeester.

*De minimum leeftijd voor het deelnemen aan wandeltochten (was 13 jaar) wordt afgeschaft. En er wordt besloten om vanaf januari 1981 ook een 10 kilometer aan de winterserie toe te voegen.

1981

*In 1981 wordt er van 30 april t/m 5 mei voor het eerst een wandelweek in de Ardennen over de GR-56 gehouden. Verder wordt begonnen aan het uitzetten van een Stadsrechten rondwandelweg van 325 kilometer.

*OLAT registreert het 100^e lid.

*In maart wordt er een trainingsweekend gehouden, onder leiding van Jan de Jonge. Op de zaterdagavond wordt een rijsttafel verzorgd door Theo Tromp.

*Op Paaszaterdag starten 25 leden in de wedstrijd/prestatieklasse van de Kennedymars Sittard. Jan Cortenbach wint in 8.39.50 uur.

*De 'OLAT verzorging voor iedereen' profileert zich voor het eerst op de Vierdaagse van Nijmegen met wandelaarsvriendelijke prijzen. Het team bestaat uit Annemiek Smulders, Carla Overgoor, Guus Tel en Ben van der Velden, zij beschikken over één personenauto!

*De Sportweekendtocht wordt als tweedaagse op 15 en 16 augustus gehouden met excursies naar o.a. het klompenmuseum en een klompenmakerij. Er is overnachtingsmogelijkheid in het scoutinggebouw. Een nieuw record aantal deelnemers van 446 wandelaars.

*Dit maal geen Engelandreis, maar een groepsreis naar de 28 uur van Roubaix. Alle wandelaars klasseren zich. Het zijn: Jac van Steen, Louis Oostvogels, Theo Tromp, Cor van der Heijden, Klaas Bakker, Alex Wijsman, Anne Radder en Piet van Leur.

*Piet Knoester komt in het bestuur, als commissaris Wandelwegen.

1982

*Op 3 januari opening van een Stadsrechten Rondweg in het kader van '750 jaar Stadsrechten' van de plaatsen Eindhoven - Sint-Oedenrode - Roermond - Hasselt (België). Honderdvijfendertig personen wandelen van Valkenswaard naar Sint-Oedenrode.

*Voor het eerst worden er in de OLAT-geschiedenis werkgroepen geformeerd, het zijn: Clubreizen, Trainingsweekend, Int. Wandelevenement, Wandelwegen en een Vierdaagse bijstandteam. In elke werkgroep zitten twee bestuursleden plus een of twee leden.

*Het trainingsweekend in Rooi wordt verzorgd door Jan de Jonge en Jan Cortenbach, verdere invulling is een lezing over sportvoeding, de film 100 EM 1981 en op zondag een zaaltraining en een prestatietocht over 25 kilometer.

*In maart wordt voor het eerst een vijftig kilometer wedstrijd/prestatietocht georganiseerd.

*Wederom OLAT verzorgingsposten voor iedereen op de Vierdaagse van Nijmegen met een mogelijkheid om te overnachten in De Ganzenheuvel.

*Van 30 april t/m 5 mei wordt de eerste Koerierstocht gewandeld, een wandelweek over de Stadsrechten Rondweg.

*Er wordt een Cursus voetverzorging en massage gegeven.

*We geven verzorging op de Kennedytochten te Someren en Sittard aan OLAT-leden.

*Tijdens de 100 EM wandelen de OLAT-leden Wim v.d. Wittenboer 19.43.20, Cor v.d. Heijden 20.11.28 en Rein Pistorius 20.23.25.

*Er wordt een redactiecommissie gevormd en het maandblad wordt niet meer door de secretaris alleen gemaakt (Theo Tromp)

*Huig Kraan (RWV) selecteert zich voor Parijs-Colmar en vraagt OLAT om begeleiding, daar RWV al Annie van de Meer moet begeleiden. In allerijl wordt een team gevormd bestaande uit: Piet Knoester, Annemiek Smulders, Karel & Jolanda Glorie, Freek Zevalkink, Trees en Cor van der Heijden en 3 man van Unitas. Huig Kraan wandelt als eerste Nederlander de gehele tocht uit in 76 uur en 24 minuten.

*Tijdens 'Veghel Ontvangt' organiseert OLAT het Nederland Kampioenschap 50 kilometer snelwandelen en hebben we tevens een wandelstand met informatie over het wandelen in de ruimste zin van het woord. Jan Cortenbach wordt met 4.27.32 uur Nederlands Kampioen en Reinoud van Gastel wordt derde met 4.58.26 uur.

*Tijdens de Vierdaagse Nijmegen is er niet alleen verzorging langs de route, maar kan men ook overnachten in De Ganzenheuvel, het OLAT-trefpunt tijdens de Vierdaagse.

*De Sportweekendtocht wordt wederom als een tweedaagse georganiseerd in een bijzondere opzet. Buiten de mooie parkoersen bezoeken de wandelaars een aantal objecten, o.a. een klompenmakerij, Smidse, Kasteelboerderij. Dit jaar wordt het evenement samen met EJOS georganiseerd met het gevolg dat veel wandelaars, die normaal de 25 kilometer lopen, nu kiezen voor de 5, 10 of 15 kilometer van EJOS. De winterserietochten hebben ondertussen een gemiddelde van 185 deelnemers per tocht i.p.v. de 40 deelnemers voorheen.

*In augustus is er weer een clubreis naar de 100 EM van Leicester, ditmaal onderleiding van Theo Tromp met 3 busjes. Deelnemers van OLAT zijn: Ad van Oyen, Anne Radder, Piet van Leur, Johnny Maebe, Jac van Steen, Cor v.d. Heijden, Louis Oostvogels, Julien Baert, Theo Tromp, Eddie du Maine, en Piet de Ruyter. Verder gingen 7 man van Unitas en 3 van RWV mee.

*Jan Cortenbach wordt Nederlands Kampioen 20 kilometer snelwandelen in een nieuw record van 1.35.36,9.

*Nieuwe activiteiten zijn: de clubweekenden in de Ardennen. en een wadlooptocht bij Pieterburen.

*De Nederlandse Snelwandelcompetitie wordt opgezet onder de naam Snelwandelwisselbokaal door de OLAT-secretaris en deze zal jaarlijks uitgereikt worden op het Internationaal Wandelevenement.

*Deelname met een OLAT-ploeg aan de 28 uur van Roubaix, daarvoor klasseren zich: Piet de Ruyter, Klaas Bakker, Cor v.d. Heijden, Theo Tromp en Eddie du Maine.

*Vanaf oktober tweewekelijkse trainingen voor jeugd en senioren in Geldrop.

*In november wandelen 20 leden in het vergaderweekend de GR561, met een overnachting in Valkenswaard waar de Algemene Ledenvergadering wordt gehouden. Na afloop is er een kleine feestavond in het kader van ons 15-jarig bestaan.

*Ons (toenmalig) lid Alex Wijsman zette een complete nieuwe wandelweg van Amsterdam naar Gouda uit.

*Tijdens de Winterserietocht van december passeren we de 200 deelnemersgrens.

Volgende keer meer.

NACHT VAN WEERT VRIJDAG 11 oktober 2002

Zoals inmiddels gebruikelijk wordt op de 2^e vrijdag in oktober opnieuw de Nacht van Weert georganiseerd. De wandeling wordt steeds populairder. Niet alleen de sportievelingen uit de regio Weert doen mee, ook wandelaars uit Zuid-Limburg, het naburige Brabant en België.

Men heeft de keuze uit routes van 10, 15, 20 en 30 km. Centrale start- en finishlocatie is dit jaar opnieuw Café Dennenoord, gelegen aan de Voorhoeveweg 2 te Weert, binnen het natuurgebied De IJzeren Man.

Zoals u van de VVV gewend bent, lopen de routes ook dit jaar weer door een bosrijke en landelijke omgeving. De route is - waar nodig - bewegwijzerd met reflecterende pijlen.

De deelnemers aan de 30 km starten tussen 19.00 - 19.30 uur; wandelaars voor de 20 km beginnen aan de wandelingen tussen 19.30 - 20.00 uur; voor de 15 km ligt de starttijd tussen 20.00 - 20.30 uur en voor de 10 km tussen 20.30 - 22.00 uur. Het startbureau is voor de inschrijvingen al vanaf 18.00 uur geopend. Inschrijving bij het startbureau €2,75.

Alle deelnemers moeten zich vóór zaterdag 12 oktober 01.30 uur hebben afgemeld bij het finishbureau

Onderweg zijn natuurlijk ook een aantal controleposten ingericht. Hier kunt u onder het genot van een verfrissing even uitrusten. Tijdens de route krijgt u namens de VVV ook een lekkere kop soep aangeboden.

De ideale plek voor fantastische wandel, outdoor en wintersport vakanties

Info op www.letouriste.com
06.53523900/0033.450741861

OLAT PROGRAMMA IN DEZE PERIODE

Zondag 20 oktober
1e tocht 36e winterserie

Café-zaal 'Dorpzicht'
Dorpsplein 2 Lage Mierde

Start: 40 - 30 km 08.00 - 09.30 uur
20 - 15 - 10 km 09.00 - 12.30 uur
zaal open vanaf 07.15 uur, sluiting finish 17.00 uur

inschrijfgeld OLAT-leden

40 - 30 km €1.60
20 km €1.20
15 - 10 km €0,70

meer informatie:

Marinus van Roosmalen ☎ 0413- 475467
Zie ook ons jaarprogramma 2002-2003

Zaterdag 26 oktober
Clubreis

Eijsden - Gulpen
Krijtlandpad

Informatie: Toon van Wordragen
☎ 0495-537775

Recreatieve wandelingen

11 oktober	Weert Voorhoeveweg 2	30-20-15-10 km ☎0495-536800	19.00 hr
12 oktober	Berg en Dal Molenbosweg	60-40 km ☎075-6176515	07.30 hr
13 oktober	Wanroy Zoetendaal 10	25-15-10-5 km ☎0485-453891	08.00 hr
16 oktober	Bergeijk Witrijt 10	18-11-7 km ☎0497-542601	09.00 hr
19 oktober	Drunen Eindstraat 50	50-25 km ☎0416-379719	06.00 hr
20 oktober	Weert Geuzendijk 35	42-25-20-15 km ☎0495-535280	08.00 hr
20 oktober	Lage Mierde Dorpsplein 2	40-30-20-15-10 ☎0413-475467	08.00 hr
27 oktober	Bergeijk Witrijtseweg 9	20-15-10-7 km ☎0497-541540	07.00 hr
27 oktober	Boxtel Grote Beemd 3	30-20-12-7 km ☎0411-676558	09.00 hr
2 november	Gemert Churchillaan 12	25-15-10 km ☎0492-364579	22.00 hr
3 november	Waalwijk St. Crispijnstr 83	25-20-15-10-5 ☎0416-335140	09.00 hr
3 november	Zevenbergen Galgenweg 62	25-15-10 km ☎0168-325389	09.00 hr
9 november	Cuijk Beversestraat 18	40 km ☎023-5360310	09.00 hr
9 november	Steenbergen Seringenlaan 1	40-25-15-19 km ☎0167-566238	08.00 hr
10 november	Someren-Eind W.Alexanderlaan 5	20-15-10-5 km ☎0493-490153	09.00 hr
10 november	Tilburg Vijverlaan 2	40-23-12-5 km ☎0416-362858	09.30 hr

Tot volgende maand